

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ
ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Decision Making in Selecting Establishments of Professional
Experiences for The Faculty of Home Economics Technology
Students, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

ศิริพร เจริญศรีวิริยะกุล
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปี 2559

ชื่อโครงการวิจัย	การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้วิจัย	ศิริพร เจริญศรีวิริยะกุล คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปี	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent samples t-test One-way ANOVA และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่โดยใช้ LSD

ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.68) ด้านการจูงใจ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.70) ด้านเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) ด้านความเชื่อค่านิยม ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.75) และด้านทัศนคติ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน สาขาวิชาและเกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย และด้านความเชื่อค่านิยมแตกต่างกัน ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือก สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ และด้านเป้าหมาย แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : การตัดสินใจ การเลือกสถานประกอบการ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษา

Research Title	Decision Making in Selecting Establishments of Professional Experiences for The Faculty of Home Economics Technology Students, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Author	Siriporn Chareonsriwiryakul, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Year	2016

Abstract

This research aimed to 1) study decision-making in selecting establishments in professional training experience of the Faculty of Home Economics Technology students, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, and 2) compare personal information that affects the decision-making in selecting an establishment for professional training experience of students. The research sample was 200, selected by stratified systematic random sampling, junior students of the academic year 2016, studying in the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The research instrument was a questionnaire on Decision Making in Selecting Establishments of Professional Experiences. Descriptive statistics i.e., Percentage, Mean, and Standard Deviation including inferential statistics i.e., Independent Sample t-test, One-Way ANOVA, and multiple comparison tests by LSD were used for data analysis.

The results revealed that the overview of the samples' concepts in establishment selection was at a high level ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.55). Considering individually, it was found that each factor a was at high level as follows: a factor on perception ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.68), motivation ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.70), goal ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74), belief-value ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.75), and attitude ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.67), respectively. The hypothetical results found that the gender of the students showed no effect on the decision-making on establishment selection for their professional experiences. Instead, students' Grade Point Average (GPA) had an effect on the students' selection of different types of professional experiences based on their motivation, attitudes, goals, and belief-value. Different types of professional experience training had a high influence on their choice resulting from perception, motivation, and goals at a statistically significant difference at the level of 0.05.

Keywords: Decision-Making, Selection of Organizations, Professional Experiences, Students

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีโดยได้รับความเมตตากรุณาจากหลายท่าน ได้แก่ คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและงานวิจัย คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อยทิพย์ ผู้พัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ อุปถัมภ์านนท์ รองศาสตราจารย์วสันต์ กันอ่ำ และดร.เบญจพร มีพร้อม ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในทุก ๆ ด้านรวมถึงการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง การศึกษาค้นคว้างานวิจัยฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง และใคร่ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ได้ให้ทุนสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนทุก ๆ ท่านที่มีได้กล่าวนามได้ทั้งหมด ที่อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือจนการวิจัยสำเร็จลงด้วยดี

สุดท้ายนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้างานวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้สนใจข้อมูล หากมีข้อผิดพลาดหรือมีข้อเสนอแนะประการใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา งานวิจัยในด้านต่าง ๆ โปรดให้คำแนะนำมายังผู้วิจัย จะขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ศิริพร เจริญศรีวิริยะกุล

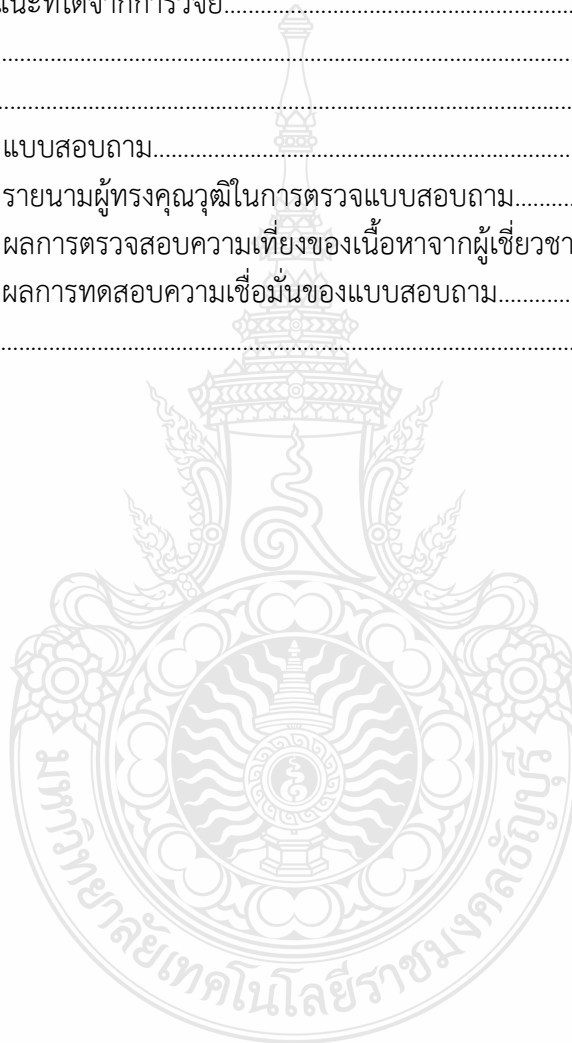
กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญภาพ.....	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 กรอบความคิด.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.7 คำจำกัดความในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ.....	15
2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	17
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.2 ผลการวิเคราะห์.....	43
4.3 สรุปผลการผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล.....	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	77
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม.....	82
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC).....	84
ภาคผนวก จ ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	88
ประวัติผู้วิจัย.....	91

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์.....	47
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวน ความถี่และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล.....	43
ตารางที่ 4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรผลระดับการตัดสินใจเลือก สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา.....	44
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจ เลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการรับรู้.....	45
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจ เลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการจูงใจ.....	46
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจ เลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านทัศนคติ.....	47
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจ เลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านเป้าหมาย.....	48
ตารางที่ 4.7	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจ เลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านความเชื่อค่านิยม.....	49
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ.....	50
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา.....	51
ตารางที่ 4.10	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการรับรู้ จำแนกตามสาขาวิชา.....	52
ตารางที่ 4.11	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านกรจูงใจ จำแนกตามสาขาวิชา.....	53
ตารางที่ 4.12	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการใน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านทัศนคติ จำแนกตามสาขาวิชา.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นเป้าหมาย จำแนกตามสาขาวิชา.....	55
ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นความเชื่อค่านิยม จำแนกตามสาขาวิชา.....	56
ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	58
ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นความรู้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	59
ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นการจูงใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	60
ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นทัศนคติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	61
ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นเป้าหมาย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	62
ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นความเชื่อค่านิยม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	63
ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยรวมของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	64
ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	65
ตารางที่ 4.24 สรุปผลการการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล.....	66

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ภาพที่ 2.1 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค.....	9

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในแต่ละปีมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันในการหางานทำของผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่ (ประดิษฐ์พงศ์ โตรธรรมเจริญ, 2555, น.1) โดยที่สถานประกอบการต่างมีแนวโน้มที่จะคัดเลือกเฉพาะแรงงานที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาก็จะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างเต็มตัวเพื่อให้เป็นแรงขับและผลักดันให้หน่วยงานหรือองค์กรเจริญเติบโตและดำรงอยู่ได้ ทำให้สถานศึกษาแต่ละแห่งมีการจัดการศึกษาในรูปแบบสหกิจศึกษาและรูปแบบการฝึกงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการทำให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรได้สอดคล้องกับความต้องการของ สถานประกอบการ ซึ่งเป็นระบบการศึกษาที่ได้รับการยอมรับว่าก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งฝ่าย สถานประกอบการและสถาบันการศึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาสำเร็จการศึกษาอย่างสมบูรณ์พร้อมทั้งวิชาการ ความรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถทำงานร่วมกับสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน จึงมีการส่งนักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในรายวิชาสหกิจศึกษาและรายวิชาการฝึกงาน เป็นการบูรณาการองค์ความรู้ที่เรียนมาควบคู่กับการทำงานในสถานประกอบการจริง เพราะแม้ว่าระหว่างเรียนจะมีการเรียนภาคปฏิบัติ แต่จะมีความแตกต่างจากการทำงานในสถานประกอบการจริงให้นักศึกษาได้ทดลองทำงาน ได้เรียนรู้จริง ได้เตรียมความพร้อมก่อนการทำงานในชีวิตจริง ส่งผลให้นักศึกษามีโอกาสได้งานทำก่อนจบการศึกษา รวมไปถึงทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนที่จะจบการศึกษาด้วย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์กับนักศึกษาในด้านความมั่นใจเนื่องจากนักศึกษาได้คุ้นเคยกับงานที่ทำแล้ว ได้เคยลองทำงานในสถานประกอบการจริงมาแล้ว ภายใต้กฎระเบียบของสถานประกอบการนั้น เสมือนพนักงานจริง ๆ ทุกประการ แต่ในรายวิชาสหกิจศึกษาและรายวิชาการฝึกงานนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเลือกสถานประกอบการที่จะไปปฏิบัติงาน ซึ่งนักศึกษาจะมีการเตรียมตัวและมีความกระตือรือร้น

เพื่อหาสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ตนเอง โดยทางแผนกสหกิจศึกษาและฝึกงานจะมีข้อมูลของสถานประกอบการให้นักศึกษาใช้ประกอบการตัดสินใจ แต่ก็ยังไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ทำให้เจอคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสถานประกอบการ “ที่ไหนดี” อย่างไรก็ตามการตัดสินใจในการเลือกสถานประกอบการของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันไปอยู่ที่ผู้ใดจะให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านไหนและเป้าหมายการดำเนินชีวิตของแต่ละคน

ด้วยผู้วิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านฝึกประสบการณ์วิชาชีพสหกิจศึกษา และฝึกงาน ซึ่งต้องติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการ อาจารย์ และนักศึกษา เพื่อให้การเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นไปตามความมุ่งหวังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพราะเล็งเห็นว่านักศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความต้องการที่หลากหลายในการเลือกสถานประกอบการในสาขาวิชาชีพของนักศึกษา ซึ่งแต่ละหลักสูตรจะมีการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจะนำผลที่ได้ไปพัฒนา และปรับปรุงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตของเนื้อหา : ศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.5.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1) ประชากร : นักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรที่มีรายวิชาสหกิจศึกษา และรายวิชาฝึกงาน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 334 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง : ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโรยามาเน (Taro Yamane) จำนวน 200 ตัวอย่าง

3) การสุ่มตัวอย่าง : ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ขนาดแต่ละชั้นภูมิเป็นแบบสัดส่วน การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบสุ่มอย่างง่าย

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยเพศ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2) ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ประกอบด้วยด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย และด้านความเชื่อค่านิยม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.6.2 นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการกระบวนการปฏิบัติงานในการส่งนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพยังสถานประกอบการ

1.6.3 สามารถช่วยพัฒนาด้านกระบวนการให้บริการและปรับปรุงคุณภาพที่มีอยู่เดิมให้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่จะไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1.6.4 ได้แนวทางการวางแผนดำเนินงาน ในการหาสถานประกอบการไว้เป็นฐานข้อมูลของงานสหกิจศึกษาและฝึกงาน ให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาและสถานประกอบการอย่างสูงสุด

1.7 คำจำกัดความในการวิจัย

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 5 หลักสูตร คือ หลักสูตรสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม หลักสูตรสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า หลักสูตรสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ หลักสูตรสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร หลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง วิชาที่นักศึกษาต้องไปปฏิบัติงาน หรือไปศึกษาและปฏิบัติงานในสถานประกอบการเสมือนเป็นพนักงานในสถานประกอบการตลอดภาคการศึกษา ในตำแหน่งงานที่ตรงกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาหรือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สหกิจศึกษา หมายถึง ระบบการศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนในสถานศึกษาสลับกับการไปหาประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงานจริง ณ สถานประกอบการอย่างมีระบบ ด้วยความร่วมมือจากสถานประกอบการและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นระบบการศึกษาที่ผสมผสานการเรียนกับการปฏิบัติงาน (Work Integrated Learning: WIL)

ฝึกงาน หมายถึง การที่นักศึกษาได้นำเอาวิชาการทั้งทางภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาแล้วนำไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการให้ได้ผลดี และเป็นโอกาสที่จะพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ความเจริญก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพโดยเริ่มต้นอย่างถูกต้อง เหมาะสมและที่เห็นสมควรตามที่ได้ศึกษามา

สถานประกอบการ หมายถึง หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานอื่น ที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานของนักศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกสถานประกอบการ ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของตนเองมากที่สุด ในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการประกอบไปด้วย

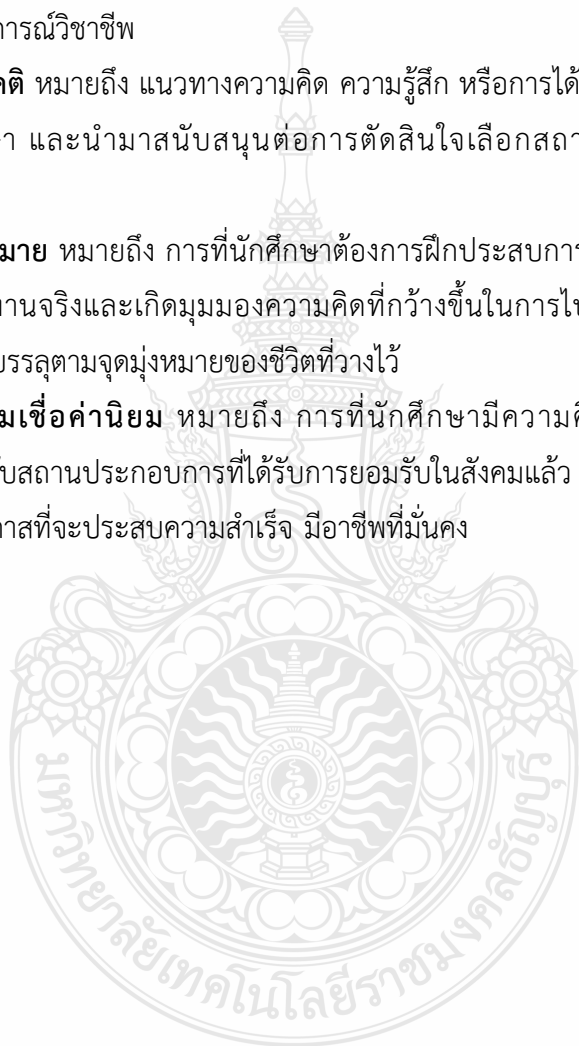
- **ด้านการรับรู้** หมายถึง กระบวนการที่นักศึกษาประมวลผลและตีความข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของสถานประกอบการที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกเข้าไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

- **ด้านการจูงใจ** หมายถึง สิ่งที่กระตุ้น ชักจูงให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกต้องการและตัดสินใจเลือกเข้าไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

- **ด้านทัศนคติ** หมายถึง แนวทางความคิด ความรู้สึก หรือการได้เรียนรู้ประสบการณ์จากคนรอบข้างของนักศึกษา และนำมาสนับสนุนต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

- **ด้านเป้าหมาย** หมายถึง การที่นักศึกษาต้องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อจะได้เรียนรู้ประสบการณ์การทำงานจริงและเกิดมุมมองความคิดที่กว้างขึ้นในการไปใช้ประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา และเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของชีวิตที่วางไว้

- **ด้านความเชื่อค่านิยม** หมายถึง การที่นักศึกษามีความคิด ความเข้าใจว่าเมื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสถานประกอบการที่ได้รับการยอมรับในสังคมแล้ว เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการได้งานทำและมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ มีอาชีพที่มั่นคง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
- 2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ (Decision Making) เป็นกระบวนการคิดโดยใช้เหตุผลในการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากหลายทางเลือกที่มีอยู่ เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุด และตอบสนองความต้องการของตนเองให้มากที่สุด (ลฎาภา พูลเกษม, 2550, น.8) โดยมีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจ ไว้ดังนี้

ฉัตรภาพร เสมอใจ (2550, น.46) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกที่จะทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่ ซึ่งผู้บริโภคมักจะต้องตัดสินใจในทางเลือกต่าง ๆ ของสินค้าและบริการอยู่เสมอ โดยที่เขาจะเลือกสินค้าหรือบริการตามข้อมูลและข้อจำกัดของสถานการณ์ การตัดสินใจ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญและอยู่ภายในจิตใจของผู้บริโภค

ณัฐพันธุ์ เขจรนนท์ (2551, น.138) ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการ ของการใช้ความคิดและการกระทำในการรับรู้ ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Problem) หรือโอกาส (Opportunity) กำหนดและประเมินทางเลือก รวมถึงเลือกทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อจัดการกับปัญหา หรือโอกาสที่เกิดขึ้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552, น.157) กระบวนการ หรือขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ (Buy's Decision Process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

มานิต รัตนสุวรรณ และสมฤดี ศรีจรรยา (2554, น.154) กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อหรือ ผู้บริโภค ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การรับรู้ความต้องการ ค้นหาข้อมูลสินค้าที่ต้องการ เปรียบเทียบคุณภาพและราคา การเลือกทางเลือกหรือเลือกกว่าสินค้าใดที่ตรงตามความต้องการ สุดท้าย จะเป็นการตัดสินใจซื้อ

Schiff man & Kanuk (1994 อ้างถึงใน นิศารัตน์ จิรรุ่งแสงสถิต, 2556, น.23) กระบวนการตัดสินใจซื้อ หมายถึง ขั้นตอนในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จาก 2 ทางเลือกขึ้นไป ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคจะพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการตัดสินใจทั้งด้านจิตใจ (ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด) และพฤติกรรมทางกายภาพ การซื้อเป็นกิจกรรมด้านจิตใจและทางกายภาพที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง กิจกรรมเหล่านี้จะทำให้เกิดการซื้อ และเกิดพฤติกรรมการซื้อตามบุคคลอื่น

จากแนวคิดต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงสรุปว่า การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง กระบวนการของการใช้ความคิดของผู้ซื้อหรือผู้บริโภค โดยเริ่มจากการรับรู้ถึงความต้องการของตนเอง จากนั้นค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ แล้วพิจารณาจากทางเลือกทุกทางที่มีอยู่ และตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคที่คิดว่าดีที่สุด ตอบสนองได้ตรงตามความต้องการของตนเองมากที่สุด

2.1.2 ประเภทการตัดสินใจ

วิเชียร วิทยาอุดม (2554, น.3-6) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทตามระยะเวลาที่ผู้บริหารต้องใช้ในการตัดสินใจ และหน้าที่ขององค์การอย่างไหนบ้างที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการแบ่งประเภทของการตัดสินใจอันเป็นที่ยอมรับมากที่สุดมีอยู่ 2 ประเภท คือ การตัดสินใจที่มีแบบแผน (Programmed Decision) และการตัดสินใจที่ไม่มีแบบแผน (Non-programmed Decision)

1) การตัดสินใจที่มีแบบแผน (Programmed Decision) การตัดสินใจแบบนี้จะมีการวางแผนแบบแผนในการตัดสินใจ เพื่อประมาณการหรือขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยทั่วไปเป็นการตัดสินใจในการวางแผนงานประจำตัวเช่นการตัดสินใจที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำและเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในองค์การแบบราชการโดยจะครอบคลุมถึงการกำหนดนโยบายขององค์การ กระบวนการและบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการวางโครงการในการประมาณการ และเป็นแนวทางที่ต้องติดตามด้วยการตัดสินใจ

2) การตัดสินใจที่ไม่มีแบบแผน (Non-programmed Decision) การตัดสินใจแบบนี้จะไม่มีการวางแผนแบบแผนในการตัดสินใจ และไม่มีโครงสร้างของแผนเดิมมาก่อน และต้องเตรียมรับมือกับการไม่มีโครงการ และความต้องการทั่ว ๆ ไป การตัดสินใจจึงต้องพัฒนาเพื่อสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่ต้องเผชิญอยู่ ผู้บริหารมักอาศัยการตัดสินใจแบบใช้สัญชาตญาณ (Intuition) และความคิดริเริ่มในการตัดสินใจเป็นสำคัญ ซึ่งประเภทของการตัดสินใจทั้ง 2 แบบ คือการตัดสินใจแบบมีแบบแผนหรือแบบโปรแกรมที่สร้างไว้แล้ว (Programmed Decision) และแบบไม่มีแผนหรือแบบที่ไม่มีโปรแกรมรองรับ (Non-Programmed Decision)

Stonner (1987 อ้างถึงใน จิรนนท์ ไวยศรีแสง, 2552, น.6-7) ได้กล่าวถึง การตัดสินใจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ

1) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of Certainly) เป็นการตัดสินใจที่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างเพียงพอ

2) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of Risk) เป็นการตัดสินใจโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์

3) การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ไม่แน่นอน (Condition of Uncertainty) เป็นการตัดสินใจที่มักอาศัยประสบการณ์ คุลยพินิจ และสัญชาตญาณ

กล่าวโดยสรุปว่า ประเภทการตัดสินใจนั้นเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) มีปัญหาเกิดขึ้น
- 2) เพื่อที่จะทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผล
- 3) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่มีอยู่ นั้นผิดพลาดและบกพร่อง หรือไม่ทันสมัยจึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

2.1.3 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2550, น.160-166) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การตระหนักถึงความต้องการ (Need Recognition) เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการซื้อ ซึ่งผู้ซื้อตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการ โดยผู้ซื้อจะมีความรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างสถานะที่ผู้ซื้อเป็นอยู่จริง กับสถานะที่ผู้ซื้อปรารถนา ความต้องการจะถูกกระตุ้นโดย ตัวกระตุ้นจากภายใน (Internal Stimuli) เช่น อารมณ์ ความรู้สึก เพศ เป็นต้น ในระดับสูงพอที่จะกลายเป็นแรงขับเคลื่อน (Drive) นอกจากนี้ ความต้องการอาจถูกกระตุ้นจากตัวกระตุ้นภายนอก (External Stimuli) เช่น ภาพ เสียง กลิ่น สัมผัส เป็นต้น

2) การเสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Information Search) ผู้บริโภคที่ถูกกระตุ้นเร้าอาจจะหรืออาจจะไม่ เสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ถ้าแรงผลักดันของผู้บริโภคแข็งแกร่งและสินค้าที่จะตอบสนองความต้องการอยู่ใกล้แค่เอื้อม ผู้บริโภคก็จะทำการซื้อ หรือมิฉะนั้นแล้วผู้บริโภคก็อาจจะเก็บความต้องการนั้นไว้ หรือไม่ก็ทำการหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ซึ่งผู้บริโภคอาจหาข้อมูลข่าวสารได้จากหลายแห่ง เช่น

2.1) แหล่งข่าวสารจากบุคคล ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน เพื่อนบ้าน ผู้คุ้นเคย

2.2) แหล่งพาณิชย์ ได้แก่ โฆษณา พนักงานขาย ตัวแทนจำหน่าย หีบห่อ การจัดตั้งแสดงสินค้า

2.3) แหล่งสาธารณะ ได้แก่ สื่อมวลชน องค์กรเพื่อผู้บริโภค

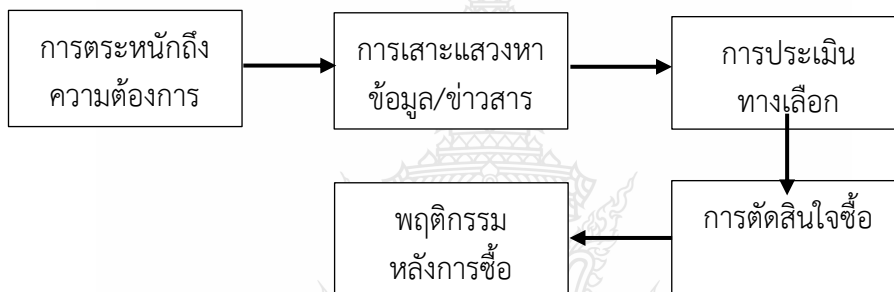
2.4) แหล่งที่เกิดจากความชำนาญ ได้แก่ การจับถือ การตรวจสอบสินค้า และการใช้บริการ

3) การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative) ผู้บริโภคจะทำการหาข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลของสินค้า/บริการที่เลือกไว้ เพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจขั้นสุดท้าย

4) การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) ในขั้นตอนการประเมิน ผู้บริโภคจะจัดลำดับความชอบสินค้า/บริการยี่ห้อต่าง ๆ และก็จะสร้างความตั้งใจซื้อขึ้น โดยทั่วไปการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคมักจะตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการยี่ห้อที่ชอบมากที่สุด

5) พฤติกรรมหลังการซื้อ (Postpurchase Behavior) งานของนักการตลาดไม่ได้จบลงเมื่อมีการซื้อสินค้าแล้ว ผู้บริโภคจะเกิดความพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมหลังการซื้อขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้บริโภค (Consumer's Expectation) กับปฏิบัติการของสินค้า/บริการ (Products' Perceived Performance) ถ้าสินค้า/บริการน้อยกว่าความคาดหวัง ผู้บริโภคจะผิดหวัง แต่ถ้าสินค้า/บริการตรงกับความคาดหวัง ผู้บริโภคจะพึงพอใจ และถ้าดีเกินความคาดหวัง ผู้บริโภคจะยินดีมาก

สรุป กระบวนการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งจะทำการตัดสินใจซื้อแบบมีขั้นตอน กล่าวคือ ผู้บริโภคต้องมีความต้องการ ทำการแสวงหาข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางและประเมินทางเลือกว่าจะตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการ นั้น ๆ หรือไม่ และพฤติกรรมหลังการซื้อจะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักการตลาดเพราะจะบอกได้ว่า ผู้บริโภคเมื่อได้ใช้สินค้า/บริการที่ได้เลือกซื้อไปแล้วจะเกิดความพอใจ หรือไม่พอใจ กับสินค้า/บริการยี่ห้ออื่น ๆ

ภาพที่ 1 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค
ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2550, น.160

2.1.4 ทฤษฎีการตัดสินใจ

Reeder (1971 อ้างถึงใน จีรนนท์ ไวยศรีแสง, 2552, น.12-13) ได้รวบรวมทฤษฎีทางสังคมวิทยาเพื่อมาอธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ซึ่งเขาเห็นว่าโดยทั่วไปแล้วรูปแบบ (Model) ทางด้านจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจในพฤติกรรมมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยามักจะมองในแง่ของสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Social – Economic Status) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ จึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลและแสดงให้เห็นว่าการกระทำของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีความเชื่อหรือไม่เชื่อ ในสิ่ง ๆ นั้น ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลทุกเรื่องจึงมีผลมาจากการที่มีความเชื่อ และไม่เชื่อ Reeder ได้แบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ประเภท คือ ปัจจัยดึง ปัจจัยผลัก และปัจจัยความสามารถ ดังนี้

1) ปัจจัยดึง (pull factors)

1.1) เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (Goals) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำจะต้องมีการกำหนดเป้าประสงค์หรือจุดประสงค์ไว้ล่วงหน้า และผู้กระทำพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์หรือจุดประสงค์นั้น ๆ

1.2) ความเชื่อ (Belief Orientation) เกิดจากความคิดและความรู้ในเรื่องนั้นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการเลือกการกระทำทางสังคม ในการกระทำทางสังคมใด ๆ ย่อมอาศัยความเชื่ออยู่เสมอ

1.3) ค่านิยม (Value Standard) คือ เป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนั้นเป็นความเชื่ออย่างหนึ่ง มีลักษณะถาวร เพราะกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ได้ถูกสอนตั้งแต่เด็กเกี่ยวกับค่านิยมต่าง ๆ ในรูปของหลักปฏิบัติที่ดี มีความแน่นอนเต็ม ที่ ซึ่งมนุษย์จะแสดงออกทางพฤติกรรมในเกือบทุกรูปแบบ ดังนั้น ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมในการชักนำให้ผู้กระทำ (Action) กระทำไปตามค่านิยมของเขา

1.4) นิสัยและธรรมเนียม (Habits and Customs) คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้ แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี และถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วย

2) ปัจจัยผลักดัน (push factors)

2.1) การคาดหวัง (Expectation) คือ ทำที่ของบุคคลอื่นที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวกับตัวเอง โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

2.2) ข้อผูกพัน (Commitments) คือ สิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาผูกพันที่ต้องการกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เพราะผู้กระทำตั้งใจจะกระทำสิ่งนั้น ๆ เนื่องจากเขารู้สึกว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำ

2.3) การบังคับ (Force) คือ ตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำทำการตัดสินใจได้เร็วขึ้น เพราะในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจจะทำสิ่งต่าง ๆ นั้น เขาอาจไม่แน่ใจว่ากระทำพฤติกรรมนั้นจะดีหรือไม่ดี แต่เมื่อมีการบังคับก็จะทำให้การตัดสินใจกระทำนั้นเร็วขึ้น

3) ปัจจัยความสามารถ (able factors)

3.1) โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ เช่น การที่บุคคลคิดว่าตัวเองมีโอกาสนั้นในทางที่เป็นจริง หรืออาจจะไม่มีก็ได้

3.2) ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตัวเอง ที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในเรื่องใด ๆ ได้ตระหนักถึงความสามารถที่จะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำ เพราะเขารู้ว่าถ้าตัดสินใจกระทำแล้วเขามีความสามารถที่จะกระทำได้อย่างแน่นอน

3.3) การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากคน/บุคคลอื่น ซึ่งการสนับสนุนนี้อาจจะอยู่ในรูปของปัจจัยสี่ หรือปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ จากการคิดหรือคาดหมายว่าจะได้รับการสนับสนุนดังกล่าว ก็จะทำให้เขาตัดสินใจกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

2.1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

บุคคลแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลมาจากความแตกต่างกันของลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ทำให้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการตัดสินใจอย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2552, น.143-144) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยด้านต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถสรุปได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ดังนี้

1) ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการและความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทักษะ การรับรู้ และการเรียนรู้

ปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคล ในด้านความคิด และการแสดงออก ซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยที่ปัจจัยภายในประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ความจำเป็น ความต้องการหรือความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทักษะ การรับรู้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1) ความจำเป็น (Need) ความต้องการ (Want) และความปรารถนา (Desires) ความจำเป็น ความต้องการ และความปรารถนา เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งเราจะใช้คำว่า ความต้องการในการสื่อความเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลจะเป็นจุดเริ่มต้นของความต้องการในการใช้สินค้าหรือบริการ คือ เมื่อเกิดความจำเป็นหรือความต้องการ ไม่ว่าจะในด้านร่างกายหรือจิตใจขึ้น บุคคลก็จะหาทางที่จะสนองความจำเป็นหรือความต้องการนั้น ๆ อาจจะกล่าวได้ว่าความต้องการของมนุษย์ หรือความต้องการของผู้บริโภคเป็นเกณฑ์สำหรับการตลาดยุคใหม่ และเป็นปัจจัยสำคัญของแนวความคิดทางการตลาด (Market Concepts) นอกจากนั้น ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อความอยู่รอด ความสามารถในการสร้างกำไรและความเจริญเติบโตของธุรกิจภายใต้สิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีการแข่งขัน กล่าวคือ ธุรกิจต้องสามารถที่จะกำหนดและตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคที่ยังไม่รับ การตอบสนอง (Unfulfilled Needs) ได้ดีกว่าและรวดเร็วกว่าคู่แข่ง

1.2) แรงจูงใจ (Motive) เมื่อบุคคลเกิดปัญหาทางกายหรือจิตใจขึ้น และหากปัญหานั้นไม่รุนแรงเขาอาจจะปล่อยวาง ไม่คิด ไม่ใส่ใจ หรือไม่ทำการตัดสินใจใด ๆ แต่หากปัญหานั้น ๆ ขยายตัวหรือเกิดความรุนแรงยิ่งขึ้น เขาก็จะเกิดแรงจูงใจในการพยายามที่จะแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคนหนึ่งต้องการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่เธอคิดว่ายังไม่มีความจำเป็นมากนักในการใช้งาน จึงยับยั้งการซื้อโทรศัพท์ไว้ก่อน แต่รูปลักษณ์ที่สวยงาม ภาพพจน์ของผู้ที่ใช้โทรศัพท์ ประกอบกับความจำเป็นเมื่อผู้หญิงคนนั้นต้องขับรถในเวลากลางคืน จึงเป็นเหตุจูงใจที่เธอจะต้องใช้โทรศัพท์มือถือมากขึ้น จนกลายเป็นความไม่สบายใจอย่างรุนแรงหรือความตึงเครียด (Tension) และพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยการหาโทรศัพท์มือถือมาใช้งาน เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องศึกษาถึง ความต้องการ และความคิดของผู้บริโภค เพื่อที่จะสร้างแรงจูงใจในการซื้อสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภคให้ได้

1.3) บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาจากความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจต่าง ๆ ระยะเวลาและแสดงออกมาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดรูปแบบในการสนอง (Reaction) ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นลักษณะการตอบสนองต่อปัญหาด้วยความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็น มีความเป็นตัวของตัวเองสูงในขณะที่ผู้ที่ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าเสนอแนะความคิดเห็นและรับอิทธิพลจากผู้อื่นได้ง่ายจะมีลักษณะเป็นคนที่ชอบตามผู้อื่น

1.4) ทักษะ (Attitude) เป็นการประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลโดยทัศนคติจะมีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้น เมื่อเราต้องการให้บุคคลใด ๆ เปลี่ยนแปลงได้ยากเนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในจิตใจ ดังนั้น การปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมของผู้บริโภค ย่อมกระทำได้ง่ายกว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคซึ่งต้องใช้ความเข้าใจแรงพยายาม และระยะเวลาดำเนินการที่ยาวนาน

1.5) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของบุคคลในการยอมรับซึ่งความคิดเห็น การกระทำของบุคคลอื่น ก้าวแรกของการเข้าสู่ความคิดในการสร้างความต้องการแก่ผู้บริโภค คือ ต้องการให้เกิดการรับรู้ก่อน โดยการสร้างภาพพจน์ของสินค้าหรือองค์การให้มีคุณค่าในสายตาของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นการยอมรับเท่ากับการสร้างยอดขายนั่นเอง

1.6) การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการรับรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ในระยะยาว ดังนั้น หากมีการรับรู้แต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อนข้างจะคงที่ ก็ยังไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้

2) ปัจจัยภายนอก (External Factors) ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ ครอบครัว สังคมวัฒนธรรม การติดต่อธุรกิจ และสภาพแวดล้อม

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยปัจจัยภายนอกแบ่งออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1) สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งกำหนดอำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของผู้บริโภคทั้งในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2) ครอบครัว (Family) การเลี้ยงดูในสภาพครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น การตอบสนองต่อความต้องการผลิตภัณฑ์ของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัวซึ่งครอบครัวจะมีผลต่อพฤติกรรมบุคคลได้สูงกว่าสถาบันอื่น ๆ เนื่องจากบุคคลจะใช้ชีวิตในวัยเด็ก ซึ่งเป็นวัยซึมซับและเรียนรู้ลักษณะอันจะก่อให้เกิดเป็นนิสัยประจำ (Habits) ของบุคคลไปตลอดชีวิต เป็นต้น

2.3) สังคม (Social) กลุ่มสังคมซึ่งอยู่รอบ ๆ ตัวของบุคคลส่งผลต่อการปรับพฤติกรรมของบุคคล ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันของสังคม เพื่อการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่า กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ประกอบไปด้วยรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyles) ค่านิยมของสังคม (Social Values) และความเชื่อ (Believes) นอกจากนี้ สังคมอาจเป็นได้ทั้งสังคมอาชีพ และสังคมท้องถิ่น ทำให้นักการตลาดต้องศึกษาถึงลักษณะของสังคม เพื่อจะทราบถึงปัจจัยที่อิทธิพลของสังคมที่มีการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ โดยเฉพาะบรรทัดฐาน (Norms) ที่สังคมกำหนด

2.4) วัฒนธรรม (Culture) เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อถือกันว่าเป็นสิ่งดีงามและยอมรับปฏิบัติมา เพื่อให้สังคมดำเนินและมีพัฒนาการไปได้ด้วยดี บุคคลในสังคมเดียวกันจึงต้องยึดถือปฏิบัติตามวัฒนธรรมเพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน (Basic Values) การรับรู้ (Perception) ความต้องการ (Wants) และพฤติกรรม (Behaviors) ซึ่งเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว ชุมชน และสังคม จึงเป็นรูปแบบหรือวิถีทาง ในการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ ประกอบด้วย ค่านิยมการแสดงออก ค่านิยมในการใช้วัตถุหรือสิ่งของ หรือแม้กระทั่งวิถีคิดก็เป็นวัฒนธรรมด้วย

2.5) การติดต่อธุรกิจ (Business Contact) หมายถึง โอกาสที่ผู้บริโภคจะได้พบเห็นสินค้าหรือบริการนั้น ๆ สินค้าตัวใดที่ผู้บริโภคจะได้พบเห็นสินค้าหรือบริการนั้น ๆ สินค้าตัวใดที่ผู้บริโภคได้รู้จักและพบเห็นบ่อย ๆ ก็จะทำให้มีความคุ้นเคย ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคมีความไว้วางใจและมีความยินดีที่จะใช้สินค้านั้น ดังนั้น ธุรกิจจึงควรเน้นในเรื่องของทำให้เกิดพบเห็นในตราสินค้า (Brand Contact) นำสินค้าเข้าให้ผู้บริโภคได้พบเห็น ได้รู้จัก สัมผัส ได้ยิน ได้ฟังด้วยความถี่สูง การสร้างให้บุคคลเกิดการเปิดรับ (Exposure) มากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ได้ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น ตามหลักจิตวิทยาที่มีอยู่ว่า ความคุ้นเคยนั้นก่อให้เกิดความรัก

2.6) สภาพแวดล้อม (Environment) การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ความปรวนแปรของสภาพอากาศ การขาดแคลนน้ำหรือเชื้อเพลิง ผลกระทบของปรากฏการณ์ El Ninyo และ La Nina เป็นต้น ส่งผลให้การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกันตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของสภาพอากาศ ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ เครื่องกันหนาวได้เร็วและง่ายขึ้น เป็นต้น ทั้งนี้จะเห็นว่าปัจจัยแวดล้อมภายนอกจะมีความสำคัญและอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญเพียงแต่องค์ประกอบแต่ละตัวจะมีความรุนแรง และผลกระทบในมิติที่แตกต่างกัน ทำให้นักการตลาดจะต้องตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญ โดยติดตามตรวจสอบและวิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อตราสินค้าและบริการของเรา โดยตระหนักอยู่ในใจเสมอว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคที่ดีที่สุด คือ การสังสมประสบการณ์จากการเรียนรู้และวิเคราะห์เหตุการณ์จริงโดยนำหลักการที่ศึกษามาประกอบในการทำความเข้าใจ

เกณฑ์การตัดสินใจ (Decision Making Criteria) โดยทั่วไปมักใช้กันอยู่ 4 เกณฑ์ (นภดล ร่มโพธิ์, 2554, น.11-13) คือ

1) เกณฑ์หาจุดสูงสุด (Maximization) ในลักษณะของการหาเกณฑ์จุดสูงสุดนั้น ทางเลือกต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมาเป็นทางเลือกที่สมบูรณ์แล้ว คือ ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะช่วยแก้ปัญหาได้อีก ทำให้ผู้ตัดสินใจพยายามหาจุดสูงสุด (Maximize) หมายถึง การเลือกทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุดเหมาะสมที่สุดในบรรดาทางเลือกที่มีอยู่

2) เกณฑ์หาจุดสูงสุดของทางเลือกที่ต่ำ (Maximin) เราต้องยอมรับว่าทางเลือกที่กำหนดขึ้นมาไม่ได้เป็นทางเลือกที่สมบูรณ์นัก ทางเลือกบางอย่างส่งผลตอบแทนออกมาในลักษณะที่ไม่น่าพอใจนัก หมายความว่า ให้สิ่งตอบแทนต่ำซึ่งผู้ทำการตัดสินใจพยายามเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ในบรรดาทางเลือกที่ไม่น่ายินดีนัก

3) เกณฑ์จะสร้างความเสียใจน้อยที่สุด (Minimax) ในบางกรณีผู้ตัดสินใจอาจพบว่าไม่ว่าจะเลือกทางใดก็ดูไม่มีความพอใจเลย ดังนั้นผู้ตัดสินใจจึงพยายามหาวิธีที่จะสร้างความเสียใจให้กับตนเองน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

4) เกณฑ์สร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ซึ่งเกณฑ์นี้คล้าย ๆ กับกรณีของทางเลือกที่ดีที่สุดในการตัดสินใจที่น้อยคนนัก แต่แตกต่างกันตรงที่ผู้เสนอ คือ James G. March and Herbert A. Simon พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่า โดยทั่ว ๆ ไปผู้ตัดสินใจมักมีเกณฑ์จุดต่ำสุดที่ผู้ตัดสินใจสามารถรับได้ถ้าหากทางเลือกใดก็ตามที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามความต้องการขั้นต่ำ แล้วเขาก็ตัดสินใจตามเกณฑ์นั้นโดยที่อาจจะไม่คำนึงถึงทางเลือกอื่นที่อาจจะมีความเหมาะสมอีก

การมีเหตุผลในการตัดสินใจ (ซูเกียรติ ผุดพมราช, 2550, น.38-39) สามารถพิจารณาได้หลายกรณี เช่น

1) การมีเหตุผลที่ควรจะเป็นจริง ๆ (Objectively Rational) หมายถึง การตัดสินใจที่พยายามจะหาผลสูงสุดในค่านิยมที่มีอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

2) การมีเหตุผลในแง่ Subjective (Subjective Rational) ใช้กับการตัดสินใจที่ได้รับผลสูงสุดเท่าที่ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การมีเหตุผลแบบนี้จะหละหลวมกว่าและเป็นไปได้ในแง่นามธรรมมากกว่าแบบที่ 1

3) การมีเหตุผลในแง่การรู้ตัวหรือว่ามีสำนึกอยู่ (Consciously Rational) ซึ่งใช้กับการตัดสินใจที่ต้องการปรับปรุงมรรควิธี เพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายโดยที่มีกระบวนการที่มีสำนึกอยู่ตลอดเวลา

4) การมีเหตุผลที่ได้ไตร่ตรองอย่างดีแล้ว (Deliberately Rational) หมายถึง การปรับปรุงมรรควิธีเพื่อที่จะไปสู่วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายสุดท้าย โดยการที่มีการประนีประนอม มีการเสาะหากันและกันในตัวเอง

ข้อจำกัดในการตัดสินใจ ถวัลย์ วรเทพพิพิงษ์ (2530 อ้างถึงใน จิรนนท์ ไวยศรีแสง, 2552, น.

16) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดในการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

- 1) ค่านิยมของสังคม
- 2) ค่านิยมส่วนตัวของผู้ตัดสินใจ
- 3) การรับรู้ของผู้ตัดสินใจ
- 4) การขาดแคลนข้อมูลที่จำเป็น
- 5) ข้อจำกัดในเรื่องเวลา
- 6) งบประมาณ
- 7) เหตุผลในทางการเมือง เช่น การได้รับการสนับสนุน ความปลอดภัยของตนเอง เป็นต้น

จากแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจดังกล่าว สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง ทางเลือกที่ใช้กระบวนการในการตัดสินใจหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุด เพื่อจะนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2552 : น.15-19) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเลือกอาชีพของนักเรียนไว้ดังนี้

1. ด้านเป้าหมาย เป็นความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่ต้องการจะศึกษาต่อ เพราะมีจุดมุ่งหมายในชีวิต อาจต้องการมีความรู้ในสาขาวิชานั้นโดยเฉพาะ

การตั้งเป้าหมายในอนาคตว่า ต้องการประกอบอาชีพใด เพื่อจะได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพที่เราสนใจ มีความถนัดและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ผู้เรียนควรใส่ใจที่จะวางเป้าหมายให้กับชีวิตตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกสาขาวิชาเรียน การเลือกอาชีพ ส่วนใหญ่จะเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด เรียนตามเพื่อน ตามความนิยมของสังคม สิ่งเหล่านี้ทำให้เราไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรกับอนาคตตนเอง การวางแผนชีวิตเป็นสิ่งสำคัญเราจึงควรรู้ว่าตนเองต้องการทำอะไรกับชีวิตของตนเอง จะไปที่ไหน ไปอย่างไร ทั้งนี้ การวางแผนชีวิตต้องอยู่บนรากฐานของความเป็นจริงของแต่ละบุคคลด้วย

2. ด้านความเชื่อค่านิยม เป็นค่านิยมที่นักศึกษาที่มีความคิด มีความรู้ มีความเข้าใจและเล็งเห็นคุณประโยชน์ของการศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพ และมองว่าเมื่อศึกษาไปแล้วนั้นจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

การที่บุคคลจะวางแผนอนาคตได้อย่างถูกต้องกับเหมาะสมกับตนเองได้นั้น สิ่งหนึ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญมาก คือ ต้องรู้ค่านิยมในงานที่ตนเองยึดไว้เป็นหลักสำคัญ ค่านิยมในตนเองมีผลต่อการเลือกแนวทางต่าง ๆ ในชีวิตของเราเสมอ การสำรวจค่านิยมในงาน จะช่วยชี้นำไปสู่อาชีพที่ตรงกับความต้องการของเรา มีโอกาสประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูง แต่ทั้งนี้ เราจะต้องนำคุณสมบัติในด้านอื่น ๆ มาประกอบกับค่านิยมของตนเองด้วย เพื่อช่วยให้การพิจารณาอาชีพที่ควรเลือกทำเมื่อจะไปประกอบอาชีพในอนาคต

ทฤษฎีความต้องการของ Hoppock (1976 อ้างถึงใน รัศมิ์กร ทักษิณโชติเดชา, 2553, น.7) กล่าวว่า บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพที่สนองต่อความต้องการของตนเองมากที่สุด และดีที่สุดทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อย เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลทางอาชีพ จะช่วยให้เลือกอาชีพได้ถูกต้องและประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ นอกจากนี้ Hoppock ได้นำเอาทฤษฎีและแนวความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพมาประกอบกันเป็นแนวคิดในการเลือกอาชีพ 10 ประการ ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง
2. การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใด เพราะเชื่อว่า อาชีพนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีที่สุด

3. ความต้องการของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. การพัฒนาอาชีพจะเกิดขึ้นได้ เมื่อบุคคลตระหนักว่าอาชีพนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้
5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาชีพและการปรับปรุงการเลือกอาชีพให้ดีขึ้นนั้น เมื่อบุคคลสามารถคาดหวังถึงโอกาสที่อาชีพนั้นจะตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ซึ่งความสามารถในการคาดหวังขึ้นอยู่กับความรู้จักตนเอง มีความรู้และทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับอาชีพและความสามารถที่จะคิดประมวลความรู้ได้อย่างมีเหตุผล
6. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลแต่ละคนเข้าใจว่าตนเองต้องการอะไร และจะต้องปรับปรุงแก้ไขพัฒนาตนเองอย่างไรบ้าง
7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลค้นพบอาชีพที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด
8. ระดับความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับหน้าที่ หรือภาระงานที่แต่ละคนได้รับมอบหมายและความต้องการของบุคคล
9. ความพึงพอใจในงานเป็นผลมาจากการที่งานสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันได้และคาดการณ์ว่างานนั้นจะทำให้บรรลุความต้องการในอนาคตได้ หรือจากการคาดหวังว่างานนั้นจะนำไปสู่งานอื่นที่สนองต่อความต้องการ
10. การเลือกอาชีพสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เมื่อบุคคลคิดว่างานที่เปลี่ยนแปลงใหม่นั้นจะตอบสนองความต้องการได้ดีกว่างานเดิม

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Ginzberg (1974 อ้างถึงใน กนกอร เวทการ, 2556, น.21-22) ได้สรุปหลักการที่สำคัญของกระบวนการเลือกอาชีพ ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ไม่ได้เป็นการตัดสินใจเพียงครั้งเดียว หากแต่เป็นส่วนช่วยที่อยู่ระหว่างการตัดสินใจเลือก ซึ่งการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นจะเกิดขึ้นร่วมกับชีวิตการทำงานของบุคคล สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนอาชีพในระยะต่อมาขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากอาชีพเดิม เสรีภาพที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนความรับผิดชอบและความกดดันหรือทางเลือกที่มีในอาชีพ

ปัจจุบัน ถ้าการเลือกอาชีพในช่วงต้นของชีวิตไม่นำพาไปสู่ความพึงพอใจในการทำงาน บุคคลอาจเลือกอาชีพใหม่ได้ โดยพยายามหาโอกาสได้รู้ผลประโยชน์และผลตอบแทนที่ได้รับ และจะต้องเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุดด้วย

2. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนที่สามารถย้อนกลับได้ กระบวนการเตรียมตัวทางอาชีพอาจใช้เวลานานและสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ การเลือกอาชีพจะมีการเปลี่ยนแปลงได้หลายแนวทาง อาชีพของบุคคลจะไม่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกอาชีพในระยะแรก ๆ สิ่งที่คุณเคยเผชิญในช่วงวัยเรียน คือ การวางแผนเพื่อให้มีโอกาสเลือกได้มาก ซึ่งบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงจะมีโอกาสเลือกอาชีพได้กว้างขวางขึ้น

3. แนวโน้มในปัจจุบัน การเลือกอาชีพไม่ได้เป็นเพียงการรวมขอมระหว่างความต้องการของบุคคลกับความเป็นจริง แต่จะเป็นการแสวงหาอาชีพที่เหมาะสมที่สุดอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาระยะยาว พบว่าบุคคลพยายามตอบสนองความต้องการที่สำคัญของตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง โดยมีการเลือกงานที่เปิดโอกาสให้ตอบสนองความต้องการที่สำคัญของตนเองมากที่สุด

4. การเลือกอาชีพมีข้อจำกัดที่ควรพิจารณา ได้แก่ สภาพครอบครัวที่มีรายได้ต่ำทัศนคติและค่านิยมของบิดามารดา การมีสถานศึกษาที่ไม่เพียงพอ หรือไม่เหมาะสม การเป็นชนกลุ่มน้อย ความเชื่อมโยงต่อเนื่องระหว่างโรงเรียนระดับต่าง ๆ ระหว่างโรงเรียนและงาน สถาบันในชุมชน กองทัพ และสถาบันอื่น ๆ ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ

5. การเลือกอาชีพเน้นโอกาสในโลกของการทำงานมากขึ้น

6. การเลือกอาชีพเน้นค่านิยมของบุคคลมากขึ้น ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการแสวงหาความพึงพอใจของบุคคล วิถีชีวิตของบุคคลมีผลกระทบต่อการตัดสินใจทางอาชีพ โดยเป็นความพยายามที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการสร้างความสมดุลระหว่างงานและกิจกรรม

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพนั้น สรุปได้ว่า การเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้น เป็นกระบวนการที่มีการพัฒนามาตั้งแต่เกิด และอยู่ในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ และมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของแต่ละคน และบุคคลจะเลือกประกอบอาชีพที่สนองต่อความต้องการของตนเอง หากเลือกอาชีพได้เหมาะสมก็จะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การฝึกสหกิจศึกษา และการฝึกงานของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, สำนักสหกิจศึกษา, 2558)

2.3.1 การฝึกสหกิจศึกษา

1) สหกิจศึกษา (Cooperative Education) เป็นระบบการศึกษาที่จัดให้มีการผสมผสาน ระหว่างการเรียนของนักศึกษาในห้องเรียน เข้ากับการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ อย่างมีหลักการ และเป็นระบบเพื่อให้ได้ประสบการณ์ตรง โดยกำหนดให้นักศึกษา ออกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในฐานะเสมือนหนึ่งเป็นพนักงานชั่วคราว เต็มเวลาเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะได้มีโอกาสสร้างความเข้าใจและคุ้นเคยกับโลกแห่งความเป็นจริงของการทำงานและการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะของงานอาชีพและทักษะด้านการพัฒนาตนเอง เป็นการศึกษาที่บูรณาการ การเรียนรู้ในสถานศึกษากับการให้นักศึกษาออกไปปฏิบัติงานจริงเต็มเวลา ณ สถานประกอบการ

2) วัตถุประสงค์

2.1) เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพและทางสังคม อย่างมีระบบตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

2.2) เพื่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยฯ กับสถานประกอบการ ในการพัฒนา คุณภาพบัณฑิต และ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตร การวิจัยและนวัตกรรมในอนาคต

2.3) เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องการจัดและการบริหารงาน หรือพบเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริง ของการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ และสามารถคิดค้นวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมในสถานประกอบการ ทั้งด้านบุคลิกภาพและหน้าที่ความรับผิดชอบ

2.4) เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยฯ ต่อบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอก

หน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ

- สำนักสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นหน่วยงานกลาง ที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานระบบสหกิจศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ

- แผนกสหกิจศึกษาและฝึกงาน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ รับผิดชอบ ดูแลจัดการสหกิจศึกษาของคณะ เพื่อทำหน้าที่พัฒนารูปแบบระบบการศึกษาแบบสหกิจศึกษาให้เหมาะสม และรับผิดชอบการประสานงานระหว่างนักศึกษา คณาจารย์และสถานประกอบการ ในการเตรียมความพร้อมนักศึกษาสำหรับการปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

- เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา (Coop Coordinator) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลประสานงาน และอำนวยความสะดวกแก่สถานประกอบการ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสหกิจศึกษา ในส่วนต่าง ๆ

- อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา (Coop Advisor) ทำหน้าที่ประสานงานภายในและภายนอก ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการ และการปฏิบัติงานแก่นักศึกษาในสาขาวิชา
2. รับรองคุณภาพงานที่สถานประกอบการเสนอมา
3. นิเทศงานและประเมินผล
4. ให้ข้อเสนอแนะแก่สถานประกอบการ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาในการทำงาน การปฏิบัติงานของนักศึกษา และพบปะร่วมปรึกษากับพนักงานที่ปรึกษา

บทบาทและหน้าที่ของนักศึกษา อาจารย์นิเทศ และสถานประกอบการ สหกิจศึกษา

1. บทบาทและหน้าที่ของนักศึกษาสหกิจศึกษา

1.1 คุณสมบัติ นักศึกษาสหกิจศึกษา สาขาวิชาจะเป็นผู้คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- นักศึกษาสมัครเข้าร่วมโครงการ เมื่อนักศึกษาผ่านการศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิต ตามหลักสูตรนั้น และมีเวลาการศึกษาเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

- มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ในระดับปริญญาตรี และ 3.00 ในระดับบัณฑิตศึกษา

- ต้องผ่านการพิจารณาคุณสมบัติ โดยภาควิชา/สาขาวิชาต้นสังกัดของนักศึกษา ตามเกณฑ์ที่คณะ/วิทยาลัย กำหนด

- ไม่เป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ
- มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เคยหรืออยู่ระหว่างถูกพักการศึกษา

1.2 หน้าที่ของนักศึกษาสหกิจศึกษา

- ติดตามข่าวสารการจัดหางาน และประสานกับเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาตลอดเวลา

- ต้องผ่านการปฐมนิเทศ ฝึกอบรมครบถ้วน ตามที่หน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย กำหนด

- ต้องไปรายงานตัวภายในวันและเวลาที่กำหนด พร้อมด้วยหนังสือส่งตัว บัตรประจำตัวนักศึกษา คำแนะนำของสถานประกอบการ และคู่มือสำหรับนักศึกษาสหกิจศึกษา

- ตั้งใจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากพนักงานที่ปรึกษา อย่างเต็มกำลังความสามารถ

- ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยหรือข้อบังคับของสถานประกอบการอย่างเคร่งครัด

- ประสานงานกับหน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย เพื่อติดต่อส่งเอกสารตามกำหนดเวลา และให้ข่าวสารการปฏิบัติงานของตนเอง กับหน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

- หากมีปัญหาในการปฏิบัติงานต้องรีบติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา หรือเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาโดยทันที

- หมั่นฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างต่อเนื่องก่อนไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

1.3 ประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับจากการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

- ได้รับประสบการณ์ตรงตามสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติมจากการเรียนในห้องเรียน

- เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ

- ได้พบกับปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงในการทำงาน และคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง

- ส่งผลให้มีผลการเรียนดีขึ้นภายหลังการปฏิบัติงานเนื่องด้วยมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้นจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ

- เกิดทักษะการสื่อสารข้อมูลการทำงานภายในสถานประกอบการ

- สามารถเลือกสายอาชีพได้ถูกต้องเนื่องจากได้ทราบความถนัดของตนเองมากขึ้น

- สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพในการทำงาน และมีโอกาสได้รับการเสนองานก่อนที่สำเร็จการศึกษา

2) บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์นิเทศสหกิจศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา (Cooperative Education Advisor-CA) เป็นอาจารย์ประจำภาควิชา/สาขาวิชา ของคณะ/วิทยาลัย ที่มีนักศึกษาไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาสหกิจศึกษาและประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา นักศึกษา และสถานประกอบการ อีกตำแหน่งหนึ่ง นอกเหนือจากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และมีหน้าที่ประสานงานด้านสหกิจศึกษา ภายในภาควิชา/สาขาวิชา กับเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา ดังนี้

- พิจารณาให้ความเห็นชอบกรณีนักศึกษาขอเปลี่ยนสภาพ (ลาออก) จากการเป็นนักศึกษาสหกิจศึกษา หรือเปลี่ยนแปลงภาคการศึกษาสหกิจศึกษา

- ให้คำแนะนำปรึกษาการลงทะเบียนรายวิชาสหกิจศึกษาในทุก ๆ ด้าน ร่วมกับเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา คณะ/วิทยาลัย ในการจัดหางานสำหรับนักศึกษา

- รับรองคุณภาพงานที่ได้รับการเสนอจากสถานประกอบการ

- นิเทศงานระหว่างที่นักศึกษาปฏิบัติงานร่วมกับภาควิชา/สาขาวิชา ประเมินผลนักศึกษาในรายวิชาสหกิจศึกษา

- ประสานงานการจัดกิจกรรมสหกิจศึกษากับคณาจารย์ภายในภาควิชา/สาขาวิชา

การติดต่อเรื่องสหกิจศึกษาของภาควิชา/สาขาวิชา ขอให้นักศึกษาติดต่อประสานงานกับประธานอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา หรือคณาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจประจำภาควิชา/สาขาวิชา ซึ่งหน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย จะประกาศชื่อให้นักศึกษาทราบก่อนภาคการศึกษาที่จะไปปฏิบัติงาน

3. บทบาทของสถานประกอบการกับสหกิจศึกษา

สถานประกอบการเป็นองค์กรที่มีความสำคัญ ที่จะพัฒนานักศึกษาโดยวิธีการของสหกิจศึกษา ให้เกิดผลทางรูปธรรม ในทางปฏิบัติสหกิจศึกษามีรูปแบบและขั้นตอนที่จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากสถานประกอบการ โดยเฉพาะพนักงานฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์และพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor) ซึ่งจะเป็นผู้ที่สถานประกอบการมอบหมายให้สนับสนุนและส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของนักศึกษา ประสบความสำเร็จสูงสุดในระหว่างการปฏิบัติงาน โดยมีหน้าที่หลัก ดังนี้

1. ฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ให้รายละเอียดลักษณะงานที่ต้องการให้นักศึกษาปฏิบัติด้านระเบียบวินัยของสถานประกอบการนั้น ๆ ต่อหน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย ทราบล่วงหน้าก่อน 1 ภาคการศึกษา

2. ฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ดำเนินการปฐมนิเทศ อบรม เพื่อให้นักศึกษาทราบถึงระเบียบวินัย วัฒนธรรม การรักษาความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับสถานประกอบการ โครงสร้างการบริหารงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของสถานประกอบการที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ

3. แต่งตั้งพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor)

3.1) หน้าที่ของพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor)

พนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor) หมายถึง บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่สถานประกอบการมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานของนักศึกษา อาจจะเป็นผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานในการปฏิบัติงานตลอดระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา จึงเปรียบเสมือนอาจารย์ของนักศึกษา ณ สถานประกอบการ เป็นผู้ที่ให้คำแนะนำ และเป็นพี่ปรึกษาทั้งทางด้านปฏิบัติงานและการปรับตัวเข้ากับการปฏิบัติงานของนักศึกษา ดังนั้นพนักงานที่ปรึกษาจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้การปฏิบัติงานสหกิจศึกษาของนักศึกษาสำเร็จไปด้วยดี โดยมีหน้าที่หลัก ดังนี้

3.1.1 กำหนดลักษณะงาน (Job Description) และแผนการปฏิบัติงาน (Coop Work Plan)

กำหนดตำแหน่งงาน ขอบข่ายหน้าที่งานของนักศึกษาที่จะต้องปฏิบัติและแจ้งให้นักศึกษารับทราบถึงงานที่ได้รับมอบหมายโดยจะมีลักษณะงานตรงตามสาขาวิชาของนักศึกษา ซึ่งได้มีการกำหนดแผนงานการปฏิบัติรายสัปดาห์ให้แก่ศึกษาสหกิจศึกษา

3.1.2 การให้คำปรึกษา

ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางการทำงานและการแก้ปัญหาจากประสบการณ์ที่มีให้กับศึกษาสหกิจศึกษา รวมทั้งให้ความร่วมมือด้านการประสานงานกับอาจารย์นิเทศ นักศึกษาสหกิจศึกษา

3.1.3 แนะนำการจัดทำรายงานสหกิจศึกษา

นักศึกษาต้องจัดทำรายงาน 1 ฉบับ เสนอต่อ สถานประกอบการ และอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา โดยรายงาน อาจประกอบด้วยเนื้อหาที่สถานประกอบการจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป หรืออาจมีลักษณะดังนี้

1. โครงการหรืองานวิจัย หากงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมายเป็นโครงการ (Project) หรืองานวิจัย นักศึกษาจะต้องทำรายงานในหัวข้อของโครงการและงานวิจัยดังกล่าว

2. ในกรณีที่งานได้รับมอบหมายเป็นงานประจำ (Routine) เช่น งานในสายการผลิตงานระบบคุณภาพ งานบำรุงรักษา งานตรวจสอบคุณภาพ รายงานของนักศึกษาอาจจะเป็นดังนี้

- รายงานและขั้นตอนการปฏิบัติงานประจำที่ได้รับมอบหมายทั้งหมดหรือบางส่วน

- รายงานหัวข้อพิเศษ (Special Assignment หรือ Project) เป็นหัวข้อที่สถานประกอบการ สนใจในลักษณะโครงการหรือปัญหาพิเศษให้นักศึกษาค้นคว้าสรุปและวิจารณ์ รวบรวมไว้เป็นเล่ม เพื่อใช้ประโยชน์ซึ่งหัวข้อของรายงานอาจจะไม่สัมพันธ์กับงานประจำของนักศึกษาก็ได้

เมื่อพนักงานที่ปรึกษากำหนดหัวข้อรายงานแล้ว นักศึกษาต้องจัดทำ Report Outline (ตามแบบที่กำหนด) โดยหารือกับพนักงานที่ปรึกษา แล้วจัดส่งให้ สหกิจศึกษาคณะ/วิทยาลัย เพื่อส่งมอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาประจำภาควิชา/สาขาวิชา ให้ความเห็นชอบ จึงจะจัดส่งคืนให้นักศึกษาต่อไป ลักษณะรายงานจะมีรูปแบบรายงานตามรายงานวิชาการ นักศึกษาจะต้องจัดพิมพ์รายงานให้เรียบร้อย และส่งให้พนักงานที่ปรึกษาตรวจสอบและประเมินผล อย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

3.2 การเตรียมข้อมูลสำหรับการนิเทศนักศึกษา

ระหว่างการปฏิบัติงานของนักศึกษา เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาคณะ/วิทยาลัย จะประสานกับอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา เพื่อขออนุญาตหมายเข้านิเทศนักศึกษาสหกิจศึกษา ณ สถานประกอบการ โดยจะมีหัวข้อการหารือ กับผู้บริหารสถานประกอบการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล/พนักงานที่ปรึกษา ดังนี้

- ข้อมูลเพิ่มเติมจากการดำเนินการโครงการฯ เพื่อพัฒนาหลักสูตร
- ลักษณะงานที่มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติ
- แผนการปฏิบัติตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน
- หัวข้อรายงานสหกิจศึกษาและความก้าวหน้า
- การพัฒนาตนเองของนักศึกษา
- ผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาและความประพฤติ
- ปัญหาต่าง ๆ ที่สถานประกอบการพบเกี่ยวกับการมาปฏิบัติงานของ

นักศึกษา

3.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานนักศึกษาสหกิจศึกษา

1. พนักงานที่ปรึกษาต้องตรวจแก้ไขรายงานให้นักศึกษาและประเมินผลเนื้อหา และการเขียนรายงานภายในสัปดาห์สุดท้ายของการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยแก้ไขรายงานให้สมบูรณ์ก่อนกลับมหาวิทยาลัย

2. แจ้งการประเมินผลการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา โดยอาจจะแจ้งนักศึกษาทราบ จากนั้นมอบผลการประเมินให้นักศึกษานำส่ง หรือจัดส่งให้กับ อาจารย์นิเทศ ทราบโดยตรง ต่อไป

3.4 การเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการ

1. กำหนดกรอบงาน และจัดโปรแกรมการทำงานของนักศึกษาสหกิจศึกษา
2. กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบและพนักงานที่ปรึกษา
3. กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่ต้องการรับเข้าปฏิบัติงานสหกิจศึกษา
4. แนะนำหรือจัดหาที่พักให้กับนักศึกษา ในกรณีที่บ้านพักอาศัยของนักศึกษา

อยู่ไกลจากสถานประกอบการ

5. พร้อมทั้งจะให้ความอนุเคราะห์ค่าตอบแทนในอัตราที่สมควร และเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ (ทั้งนี้อาจไม่มีก็ได้)

6. พร้อมทั้งจะดูแลนักศึกษา ให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้งานให้เต็มศักยภาพที่สถานประกอบการจะพึงให้ได้

3.5 ประโยชน์ที่สถานประกอบการจะได้รับ

1. เกิดความร่วมมือทางวิชาการและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานศึกษา
2. เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีขององค์กรในด้านการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา และช่วยพัฒนาบัณฑิตของชาติ
3. ได้นักศึกษาที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
4. เป็นวิธีการช่วยคัดเลือกบัณฑิต เข้าเป็นพนักงานประจำในอนาคตต่อไป
5. พนักงานประจำมีเวลามากขึ้นที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ ซึ่งมีความสำคัญมากกว่า

กระบวนการและขั้นตอนสหกิจศึกษา

1. การรับสมัครนักศึกษาสหกิจศึกษา
การลงทะเบียนวิชาสหกิจศึกษา นักศึกษาต้องกรอกข้อมูล และยื่นแบบแจ้งรายละเอียดการเข้าร่วมต่อ เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย ตามกำหนดการที่กำหนดโดยจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้าในแต่ละภาคการศึกษา
2. การเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนออกปฏิบัติงาน
 - 2.1 การลงทะเบียนล่วงหน้า (Pre-register) วิชาสหกิจศึกษา
นักศึกษาต้องลงทะเบียนล่วงหน้า (Pre-register) ก่อนสิ้นภาคการศึกษา (ดูกำหนดการในการปฏิบัติสหกิจศึกษาประจำภาคเรียนนั้น ๆ โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาประจำสาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัดก่อน
 - 2.2 การอบรมสัมมนานักศึกษาสหกิจศึกษาก่อนออกปฏิบัติงาน
คณะ/วิทยาลัย จะจัดให้มีการฝึกอบรมนักศึกษาก่อนไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษาอย่างต่อเนื่อง ล่วงหน้าก่อนภาคการศึกษาสหกิจศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมให้นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงาน โดยมีหัวข้อที่จะอบรมเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 1. การเลือกงานและสถานประกอบการ
 2. การเขียนใบสมัคร
 3. การเขียนประวัติส่วนตัว
 4. การเตรียมตัวสัมภาษณ์
 5. การบรรยายพิเศษของสถานประกอบการ
 6. การพัฒนาบุคลิกภาพ
 7. การนำเสนอโครงการ/ผลงาน
 8. ความปลอดภัยในโรงงาน
 9. กิจกรรม 5 ส
 10. ระบบควบคุมคุณภาพ ISO 9000

3. การเลือกสมัครงานและการจัดเข้าคู่ (Matching)

นักศึกษาสามารถสมัครงานได้ตามงานที่ได้รับการเสนอจากสถานประกอบการ ซึ่งคณะ/วิทยาลัย จะทำการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบ เพื่อให้นักศึกษาได้ดำเนินการสมัครงาน โดยกรอกข้อมูลในใบสมัครเช่นเดียวกับการสมัครงานเข้าทำงาน และส่งใบสมัครให้เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา ประจำคณะ/วิทยาลัย

4. การคัดเลือกนักศึกษาโดยสถานประกอบการ

สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย จะนำใบสมัครงานของนักศึกษาเสนอต่อสถานประกอบการ เพื่อทำการคัดเลือกนักศึกษาไปปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากใบสมัครอย่างเดี่ยวหรืออาจจะสัมภาษณ์นักศึกษาด้วย ซึ่งเมื่อนักศึกษาส่งใบสมัครแล้ว ขอให้ตรวจสอบประกาศการสัมภาษณ์งานเป็นระยะ ๆ หลังจากนั้นสถานประกอบการจะส่งผลการคัดเลือกนักศึกษาให้เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา ประจำคณะ/วิทยาลัยทราบ โดยจะระบุลำดับการเลือกนักศึกษา

5. การจัดเข้าคู่ (Matching) ระหว่างสถานประกอบการและนักศึกษา

เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษา จะนำผลการคัดเลือกนักศึกษาของสถานประกอบการ และลำดับความต้องการของนักศึกษามาจัดเข้าคู่กัน จึงจะประกาศผลการคัดเลือกให้นักศึกษาทราบ ในกรณีที่นักศึกษาที่ไม่มีรายชื่อในประกาศผลการคัดเลือกให้รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย โดยด่วน เพื่อจัดหาสถานประกอบการให้ใหม่โดยเร็วที่สุด โดยภายหลังการประกาศผลการคัดเลือกแล้ว นักศึกษาทุกคนจะต้องไปปฏิบัติงานตามกำหนดจะขอสละสิทธิ์การไปปฏิบัติงานไม่ได้ โดยเด็ดขาด ยกเว้นป่วยอย่างรุนแรง

6. ค่าตอบแทนและสวัสดิการจากสถานประกอบการ

ตามปกติ สถานประกอบการจะจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่ศึกษาในอัตราที่สถานประกอบการ กำหนด อย่างไรก็ตาม หน่วยงานราชการบางแห่งอาจได้ค่าตอบแทนที่ต่ำ ในกรณีที่สถานประกอบการ หรือหน่วยงานเสนองานให้แก่ศึกษาโดยมีค่าตอบแทนต่ำนั้น สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย จะรับงานนั้นให้แก่ศึกษาได้หรือไม่ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1. ยอมรับงานให้แก่ศึกษาโดยปฏิบัติตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ
2. เป็นไปตามความต้องการของนักศึกษา โดยมีเหตุผลอันควร เช่น สถานประกอบการตั้งอยู่ในภูมิภาคของนักศึกษา หรือนักศึกษาสนใจลักษณะงานที่บริษัทเสนอ

3. ภาควิชา/สาขาวิชา เห็นชอบด้วย

กรณีที่สถานประกอบการจัดที่พักให้นักศึกษาถือว่าเป็นสวัสดิการเพิ่มเติม หากนักศึกษาไม่สะดวกในเรื่องที่พักที่จัดให้ สามารถจัดหาที่พักเองได้ แต่จะนำมาเป็นข้ออ้างในการไม่ไปปฏิบัติงานหรือเปลี่ยนสถานที่ไม่ได้ กรณีที่สถานประกอบการช่วยจัดหาที่พักที่ปลอดภัยและเหมาะสม เช่น พักรวมกับบุคลากรของสถานประกอบการ พักในละแวกที่พนักงานพักอยู่ และมีรถรับส่งของ สถานประกอบการเดินทางโดยสะดวก เป็นต้น

7. การปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

นักศึกษาต้องเดินทางถึงสถานประกอบการในวันที่กำหนด ทั้งนี้ หน่วยงานสหกิจศึกษา ประจำคณะ/วิทยาลัย จะประสานงานให้สถานประกอบการทราบล่วงหน้า หากนักศึกษาต้องการเข้าปฏิบัติงานก่อนกำหนดหรือเกิดเหตุขัดข้องในระหว่างเดินทาง ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปถึงได้ตามกำหนดเวลา โปรดติดต่อแจ้งให้สถานประกอบการทราบ โดยด่วนที่สุด

เมื่อนักศึกษาออกไปปฏิบัติงานกับสถานประกอบการ นักศึกษาจะมีพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor) คอยให้การดูแล และชี้แนะนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะต้องตั้งใจปฏิบัติงานเชื่อฟัง และให้ความเคารพพนักงานที่ปรึกษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างปฏิบัติงาน

8. กิจกรรมระหว่างการศึกษา

เพื่อให้การประสานงานระหว่างนักศึกษาและเจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย นักศึกษาจะต้องจัดส่งเอกสารที่จำเป็นให้กับ หน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย หรืออาจารย์นิเทศ ภายในระยะเวลาที่กำหนดดังนี้

1. ในระหว่างสัปดาห์แรกของการปฏิบัติงาน นักศึกษาจะต้องส่งแบบฟอร์ม สก 07 แจ้งสถานที่ปฏิบัติงาน (ชื่อ-ที่อยู่) ชื่อพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor) งานที่ได้รับมอบหมาย หมายเลขโทรศัพท์และโทรสารที่จะติดต่อกับนักศึกษาและ Job Supervisor

2. ในระหว่างสัปดาห์ที่ 2 ของการปฏิบัติงาน นักศึกษาจะต้องส่งแบบฟอร์ม สก 08 แบบแจ้งแผน ปฏิบัติงานสหกิจศึกษา (Work Plan) มายัง หน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย หรืออาจารย์นิเทศ

3. ในระหว่างสัปดาห์ที่ 3 ของการปฏิบัติงาน นักศึกษาจะต้องจัดส่งแบบแจ้งหัวข้อและเค้าโครงเรื่องรายงานแบบฟอร์ม สก 09 เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำ ทั้งนี้ นักศึกษาจะเริ่มเขียนรายงานได้ทันที โดยอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาอาจจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมระหว่างการเดินทางก็ได้ ในกรณีที่พนักงานที่เลี้ยงไม่มีเวลาเขียนข้อมูลในแบบฟอร์มต่าง ๆ นักศึกษาอาจจะแก้ไขปัญหา โดยการสอบถามข้อมูลด้วยวาจาแล้วเป็นผู้เขียนข้อมูลที่รับด้วยตนเอง จากนั้นนำไปให้พนักงานที่เลี้ยงตรวจและลงนามรับทราบ หากมีข้อขัดข้องประการใด ที่ทำให้ไม่สามารถจัดส่งเอกสารได้ตามกำหนด จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย หรือ อาจารย์นิเทศทราบทันที

4. นักศึกษาต้องส่งรายงานที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ให้แก่พนักงานที่ปรึกษาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ ก่อนเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานและจะต้องแก้ไขตามพนักงานที่ปรึกษาแนะนำให้เสร็จเรียบร้อย และนักศึกษาต้องส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทันทีที่กลับมาจากสถานประกอบการ

9. การนิเทศงานสหกิจศึกษา

จัดให้มีการนิเทศงานโดยคณาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา อย่างน้อย 2 ครั้งระหว่างที่นักศึกษาในสังกัดภาควิชาปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ณ สถานประกอบการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการนิเทศงานสหกิจศึกษา ดังนี้

- เพื่อดูแลและติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษา ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสหกิจศึกษา
- เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่าง การปฏิบัติงาน ทั้งปัญหาด้านวิชาการ และปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสภาวะการทำงานจริง
- เพื่อขอรับทราบและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น เกี่ยวกับแนวความคิดการมา ปฏิบัติงานของนักศึกษาตลอดจนการแลกเปลี่ยนความก้าวหน้าทางวิชาการซึ่งกันและกัน กับ สถานประกอบการ
- เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน และรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ มหาวิทยาลัยฯ

ขั้นตอนการนิเทศงานสหกิจศึกษา ประกอบด้วย

- อาจารย์ที่ปรึกษาเตรียมงานนิเทศ เพื่อกำหนดการนิเทศงาน โดยภาควิชา/ สาขาวิชา แจกแผนการนิเทศงานทั้งภาคการศึกษา ให้สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย เพื่อจัด กำหนดการนิเทศงานและประสานงานกำหนดการกับสถานประกอบการ โดยจำนวนครั้งในการนิเทศให้ เป็นไปตามประกาศของคณะ/วิทยาลัย
- อาจารย์นิเทศนัดหมายการนิเทศงาน
- อาจารย์ที่ปรึกษาเดินทางไปนิเทศงานตามกำหนดวันนัดหมาย โดยมีหัวข้อ การนิเทศงาน คือ ตรวจสอบคุณภาพงานและหัวข้อรายงานที่สถานประกอบการมอบหมาย โดยอาจารย์ ที่ปรึกษาต้องส่งแบบบันทึกการนิเทศงานและแบบประเมินผลให้ สหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัย หลังการนิเทศงาน

10. กิจกรรมภายหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

1. นักศึกษาต้องส่ง แบบแจ้งยืนยันส่งรายงานการปฏิบัติงาน แนบมาพร้อมกับ รายงานฉบับสมบูรณ์ ต่ออาจารย์นิเทศงานสหกิจศึกษา
2. เข้ารับสัมภาษณ์โดยอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาประจำภาควิชา/ สาขาวิชา โดยอาจารย์จะสัมภาษณ์นักศึกษาทันทีที่กลับจากการปฏิบัติงาน เพื่อสอบถามปัญหา ให้คำปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะ และแนวคิดที่ถูกต้องในการพัฒนาตนเองของนักศึกษา พร้อมทั้งส่งรายงาน การปฏิบัติงานสหกิจศึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา และทำการแก้ไขให้สมบูรณ์ตามระยะเวลาที่ อาจารย์ที่ปรึกษากำหนด
3. ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา พัฒนาความสามารถ ในการนำเสนอและถ่ายทอดประสบการณ์ หลังจากทีนักศึกษาสหกิจศึกษากลับจากสถานประกอบการ ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาประจำภาควิชา/สาขาวิชา ซึ่งเป็นสาระสำคัญของสหกิจศึกษา

ข้อเสนอแนะและแนวปฏิบัติสำหรับนักศึกษาสหกิจศึกษา

1. แนวปฏิบัติสำหรับนักศึกษาสหกิจศึกษา

เพื่อให้การเตรียมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักศึกษาสหกิจศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อให้ศึกษามีคุณสมบัติพร้อมที่จะไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ และภาควิชา/สาขาวิชา ได้กำหนดระเบียบให้นักศึกษาถือปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับสหกิจศึกษา ดังนี้

1. การขออนุญาตไปปฏิบัติงาน เมื่อนักศึกษายื่นใบสมัครงานแล้วประสงค์จะขออนุญาตไปปฏิบัติงาน ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตไปปฏิบัติงานต่อคณบดี/ผู้อำนวยการ ก่อนวันประกาศผลการปฏิบัติงานในภาคการศึกษานั้น

2. เมื่อประกาศผลการคัดเลือกแล้ว นักศึกษาจะต้องไปปฏิบัติงานทุกคนจะลาออก หรือขออนุญาตออกปฏิบัติงานไม่ได้

3. นักศึกษาที่ไปปฏิบัติงานแล้วจะลาออกจากโครงการฯ หรือเลื่อนเวลาไปปฏิบัติงานไม่ได้โดยเด็ดขาด ยกเว้นกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินเท่านั้น

4. กำหนดจำนวนภาคการศึกษาสหกิจศึกษา นักศึกษาจะต้องไปปฏิบัติงานอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษาตามภาคการศึกษามาตรฐานที่กำหนดโดยภาควิชา/สาขาวิชา หรือไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์

5. การยื่นขอคำร้องสำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาสหกิจศึกษา กรณีที่นักศึกษาจะขอยื่นสำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาที่ไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา สามารถทำได้โดยจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ การลงทะเบียนเรียน และระเบียบการแจ้งขอสำเร็จการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนดไว้ วันสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาที่ปฏิบัติงานสหกิจศึกษาเป็นภาคการศึกษาสุดท้ายก่อนจบนั้น จะถือเอาวันส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ เป็นวันกำหนดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามกิจกรรมหลังปฏิบัติงานให้ครบถ้วนตามกำหนดระยะเวลาที่หน่วยงานสหกิจศึกษา ของคณะ/วิทยาลัย กำหนดไว้ด้วย

2. การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุสำหรับนักศึกษาสหกิจศึกษา

ทางมหาวิทยาลัยฯ ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพของนักศึกษา จึงได้จัดทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้นักศึกษาทุกคนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นักศึกษา ดังนี้

1. ให้ความคุ้มครองแก่นักศึกษาสหกิจศึกษา เมื่อประสบอุบัติเหตุถึงแก่กรรม หรือสูญเสียอวัยวะบางส่วนที่สำคัญของร่างกาย รวมทั้งการทุพพลภาพทั้งหมดอย่างถาวร

2. อัตราความคุ้มครองที่ได้รับจะเป็นไปตามบริษัทประกันภัยที่มหาวิทยาลัยฯ ได้จัดทำประกันไว้ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละปีการศึกษา

3. วิธีเรียกเก็บเงินประกันขณะปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ในขณะปฏิบัติงานสหกิจศึกษา นักศึกษาสามารถเรียกเงินประกันคืนได้เมื่อประสบอุบัติเหตุ ดังนี้

- ขอใบรับรองแพทย์และใบเสร็จรับเงินภายหลังการรักษาจากโรงพยาบาล
ทุกครั้ง

- นำใบเสร็จรับเงิน ใบรับรองแพทย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ส่งทางไปรษณีย์ถึงหน่วยงาน

- หน่วยงานสหกิจศึกษาประจำคณะ/วิทยาลัยจะส่งมอบเอกสารต่อไป เพื่อเรียกเก็บเงินคืน จากบริษัทประกันฯ ตามที่จะได้รับ
- บริษัทประกันภัยจะส่งเช็คจ่ายในนามนักศึกษา
- คณะ/วิทยาลัย จะติดประกาศรายชื่อนักศึกษาและให้นักศึกษาไปรับเงิน

การเขียนรายงานการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

การเขียนรายงาน ถือเป็นกิจกรรมบังคับของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกฝนทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ของนักศึกษาและเพื่อจัดทำข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับสถานประกอบการ นักศึกษาจะต้องขอรับคำปรึกษาจากพนักงานที่ปรึกษา (Job Supervisor) เพื่อกำหนดหัวข้อรายงานที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความต้องการของสถานประกอบการเป็นหลัก ทั้งนี้รายงานอาจจะจัดทำเป็นกลุ่มของนักศึกษาสหกิจศึกษามากกว่า 1 คนก็ได้ แล้วจัดส่งกลับไปให้คณะ/วิทยาลัย ภายใน 3 สัปดาห์แรกของการปฏิบัติงาน

1. รูปแบบการเขียนรายงานสหกิจศึกษา (Coop Report Format)

รายงานสหกิจศึกษา เป็นรายงานทางวิชาการที่นักศึกษาจะต้องเขียน ในระหว่างการปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ ภายใต้การกำกับดูแลของพนักงานที่ปรึกษา การเขียนรายงานสหกิจศึกษาที่ดีจะต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน และมีความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่จะนำเสนอ รูปแบบและหัวข้อต่าง ๆ จะถูกกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

1. ส่วนนำ เป็นส่วนประกอบที่จะเข้าถึงเนื้อหาของรายงาน ทั้งนี้เพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าสู่เนื้อหาของรายงาน จะประกอบด้วย

- ปกนอก
- ปกใน
- จดหมายนำส่งรายงาน
- กิตติกรรมประกาศ
- บทคัดย่อภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
- สารบัญเรื่อง
- สารบัญตาราง
- สารบัญรูปภาพ

2. ส่วนเนื้อเรื่อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของรายงาน ประกอบด้วย

- บทนำ
- การทบทวนเอกสาร (ถ้ามี)
- วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษาหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย
- งานที่ปฏิบัติหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย
- สรุปผลการศึกษาหรือผลการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

3. ส่วนประกอบตอนท้าย เป็นส่วนเพิ่มเติม เพื่อให้รายงานสมบูรณ์ ประกอบด้วย

- เอกสารอ้างอิง
- ภาคผนวก (ถ้ามี)

อย่างไรก็ตามในส่วนเนื้อหาของรายงานสหกิจศึกษา อาจจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการปฏิบัติงานของนักศึกษาแต่ละคนและสถานประกอบการ และเพื่อให้การเขียนรายงานสหกิจศึกษาของนักศึกษามีรูปแบบ และเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน จึงขอกำหนดการจัดทำรูปแบบรายงานสหกิจศึกษาให้นักศึกษาใช้รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- พิมพ์บนขนาดกระดาษมาตรฐาน A4 80 แกรม จะพิมพ์หน้าเดียวหรือสองหน้าก็ได้
- จัดพิมพ์ด้วยรูปแบบอักษรสุภาพ (Font) ขนาด 16 หากเป็นหัวข้อให้ใช้ขนาดใหญ่ตามที่เหมาะสม และอ่านง่าย
- จัดพิมพ์ในแนวตั้งเป็นหลัก โดยอาจจะมีรูปภาพหรือตารางแสดงในแนวนอนได้ตามความจำเป็นของข้อมูลที่จะต้องนำเสนอ
- การเว้นขอบกระดาษกำหนดให้เป็นดังนี้ ขอบบน 1.5 นิ้ว ขอบล่าง 1.0 นิ้ว ขอบซ้าย 1.5 นิ้ว (สำหรับการเข้าเล่มรายงาน) ขอบขวา 1.0 นิ้ว

2. เนื้อหาของรายงานสหกิจศึกษา กำหนดเนื้อหาในส่วนเนื้อเรื่อง ของรายงานสหกิจศึกษาดังนี้

1. บทนำ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสถานประกอบการและงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น

- ชื่อและที่ตั้ง ของสถานประกอบการ
- ลักษณะการประกอบการ ผลิตภัณฑ์/ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการหลักขององค์กร

- รูปแบบการจัดองค์กรและการบริหารงานขององค์กร
- ตำแหน่งและลักษณะงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ
- พนักงานที่ปรึกษา และตำแหน่งงานของพนักงานที่ปรึกษา
- ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

2. วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษาหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย

- วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่นักศึกษาหรือพนักงานที่ปรึกษา ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องให้สำเร็จในระยะเวลาที่กำหนด โดยอาจจะจัดลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดไว้ก่อน

- ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิบัติงานหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย ทั้งในส่วนตัวนักศึกษาเองและส่วนที่สถานประกอบการจะได้รับ

3. งานที่ปฏิบัติหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย

- รายละเอียดงานที่นักศึกษาปฏิบัติ โดยเขียนอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือขั้นตอนปฏิบัติในโครงการที่ได้รับมอบหมาย
- แสดงภาพ แผนภูมิหรือตาราง ที่จำเป็นประกอบคำอธิบาย
- แสดงการคำนวณหรือที่มาของสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ที่ชัดเจนถูกต้องตามวิชาการและง่ายต่อการเข้าใจ
- หากเป็นการปฏิบัติการในห้องปฏิบัติการทดลอง จะต้องอธิบายเครื่องมือปฏิบัติการที่ใช้อย่างชัดเจน

4. สรุปผลการศึกษาหรือผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- รวบรวมและแสดงข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์
- วิเคราะห์และพิจารณาข้อมูล ที่ได้มีข้อเสนอแนะ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยเน้นในแง่การนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต
- เปรียบเทียบผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานหรือโครงการที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 2

2.3.2 การฝึกงาน

คำชี้แจง

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวิสัยทัศน์ “คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เป็นผู้นำด้านวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ที่ยอมรับในระดับสากล”

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จึงได้ส่งนักศึกษาออกฝึกงานในสถานของทุกปี การศึกษา เพื่อต้องการให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพจริง ๆ จากสภาพที่แท้จริงในสถานประกอบการ ทั้งด้านกิจกรรม ด้านบริหาร ด้านมนุษยสัมพันธ์ และการพัฒนาตนเอง จากความรู้ทั้งทางทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่ได้จากการศึกษาในสถานศึกษาภายใต้คำแนะนำจากอาจารย์นิเทศ พี่เลี้ยงและผู้เกี่ยวข้องในสถานประกอบการ เพื่อการพัฒนาความเป็น ผู้มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การงาน ความเชื่อมั่นตนเองในวิชาชีพ ในการเริ่มเปลี่ยนชีวิตจากการเป็นนักศึกษาไปสู่ชีวิตแห่งการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งทางคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ และดูแลโครงการฝึกงานให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างดีที่สุด (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, สหกิจศึกษาและฝึกงาน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, 2558)

วัตถุประสงค์ของการฝึกงาน

วัตถุประสงค์ทั่วไป

ความมุ่งหมายเบื้องต้นในการออกฝึกงาน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้นำเอาวิชาการทั้งทางภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาแล้ว นำไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการให้ได้ผลดี และเป็นโอกาสที่จะพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์โดยเริ่มต้นอย่างถูกต้อง เหมาะสมและที่เห็นสมควรตามที่ได้ศึกษามา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการฝึกงานในสถานประกอบการที่แท้จริง
2. นักศึกษาได้เรียนรู้ เรื่องการจัดและบริหารงานในสถานประกอบการอย่างละเอียด
3. นักศึกษาได้พบเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่แท้จริงของสถานประกอบการและคิดค้นวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
4. นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับบุคลากรส่วนต่าง ๆ ของผู้ร่วมปฏิบัติงานสถานประกอบการ ทั้งด้านบุคลิกภาพหน้าที่รับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน และการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน
5. นักศึกษารู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมในสถานประกอบการ การเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่เหมาะสม
6. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์กับสถานประกอบการที่นักศึกษาได้ฝึกงาน

หน้าที่และความรับผิดชอบของนักศึกษาฝึกงาน

1. การไปรายงานตัวที่สถานประกอบการหรือสถานที่ฝึกงาน
 - 1.1 ให้นักศึกษาไปรายงานตัว ภายในวันและเวลาที่กำหนด พร้อมด้วยหนังสือส่งตัว บัตรประจำตัว ของนักศึกษา เอกสารคำแนะนำสำหรับสถานประกอบการและคู่มือสำหรับนักศึกษา ฝึกงานจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยนำเอกสารเหล่านี้มอบให้หัวหน้าสถานประกอบการหรือผู้ที่ทางสถานประกอบการมอบหมาย พร้อมทั้งรับทราบนโยบาย และคำแนะนำอื่น ๆ
 - 1.2 ศึกษาโครงสร้างการบริหารงาน ประวัติของสถานประกอบการ พร้อมทั้งพยายามทำความเข้าใจกับผู้บริหารระดับต่าง ๆ เพื่อความสะดวกในการติดต่อและประสานงานต่อไป และเป็น การฝึกสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย
 - 1.3 ศึกษาหน่วยงานต่าง ๆ ในสถานประกอบการนั้น ๆ
2. การรักษาระเบียบและปฏิบัติตามนโยบายของสถานประกอบการ
 - 2.1 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสถานประกอบการอย่างเคร่งครัดโดยถือ เสมือนเป็นผู้ร่วมงานคนหนึ่งของสถานประกอบการนั้น
 - 2.2 นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยตามระเบียบของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และสอดคล้องเหมาะสมกับระเบียบของสถานประกอบการนั้นด้วย
 - 2.3 นักศึกษาต้องปฏิบัติตัวให้เหมาะกับการเป็นผู้ฝึกงานและนักศึกษาที่ดี
 - 2.4 นักศึกษาต้องเข้าฝึกงานตรงตามเวลาที่สถานประกอบการกำหนด โดยมีชั่วโมงการฝึกงานไม่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน และ 40 ชั่วโมง/สัปดาห์ ภายใต้เงื่อนไขข้อตกลงการฝึกงาน
 - 2.5 ขาดงานได้ไม่เกิน 3 วัน ยกเว้นได้รับการเจ็บป่วย และต้องมีใบรับรองแพทย์มาประกอบการลาหรือมีกิจธุระจำเป็น โดยต้องส่งใบลาเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงหัวหน้า/สถานประกอบการ โดยผ่านผู้ควบคุมหรือพี่เลี้ยง

2.6 แสดงมารยาทสุภาพอ่อนน้อม และให้ความเคารพแก่พี่เลี้ยง เจ้าหน้าที่ และหัวหน้าหน่วยงานในสถานประกอบการนั้น และรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีของไทย

3. การขอความร่วมมือ ขอคำปรึกษากับผู้ควบคุมงานพี่เลี้ยงและหัวหน้าหน่วยงาน

3.1 นำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานให้พี่เลี้ยงหรือผู้ควบคุมงานทุกครั้งที่ใช้ฝึกงานเพื่อรับทราบงานที่จะต้องทำและส่งให้พี่เลี้ยงหรือผู้ควบคุมงานตรวจทานทั้งลงลายมือชื่อเป็นประจำทุกวัน

3.2 เมื่อสิ้นสุดการฝึกงาน นักศึกษาต้องนำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานให้สถานประกอบการพิจารณา แสดงความคิดเห็นและออกหนังสือรับรองหรือวุฒิบัตรให้เรียบร้อย

4. การร่วมมือกับอาจารย์นิเทศ

4.1 เข้ารับการปฐมนิเทศการฝึกงาน ณ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามวันและเวลาที่กำหนด

4.2 แจ้งสาขาวิชาต้นสังกัดทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ฝึกงาน

4.3 นำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานไปสถานที่ฝึกงานเป็นประจำ เพื่อให้อาจารย์นิเทศได้บันทึกทุกครั้งที่เป็นนิเทศฝึกงาน

4.4 เมื่อประสบอุบัติเหตุใด ๆ ให้รีบแจ้งงานสหกิจศึกษา หรือคณะทันที เพื่อดำเนินการเรียกร้องค่าประกันอุบัติเหตุ จากบริษัทที่รับประกันภัย

4.5 ให้ทำบันทึกงานฝึกงานให้เรียบร้อย เป็นประจำทุกวันที่ได้ฝึกงาน – ไม่ได้ฝึกงาน

4.6 ให้นำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานให้อาจารย์นิเทศ ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

5. การส่งคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงาน

ให้นำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานที่เสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ส่งอาจารย์นิเทศการฝึกงาน หรือแผนกสหกิจศึกษา และฝึกงาน ภายในวัน และเวลาที่กำหนด

6. รายงานการฝึกงาน

ให้นักศึกษาจัดทำรายงานการฝึกงาน และส่งให้ผู้ควบคุมงานหรือพนักงานพี่เลี้ยงตรวจสอบเบื้องต้นเมื่อผ่านการตรวจสอบ ส่งให้อาจารย์นิเทศการฝึกงาน ตรวจสอบและประเมินคะแนนเมื่อสิ้นสุดการฝึกงาน (ให้ศึกษารูปแบบการจัดทำรายงาน ในคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงาน)

หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์นิเทศการฝึกงาน

อาจารย์นิเทศการฝึกงาน มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้มอบหมาย รวมถึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบอื่น ๆ ในระหว่างที่นักศึกษาได้ออกฝึกงาน จนถึงสิ้นสุดการฝึกงานดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงสถานการณ์ที่นักศึกษาจะต้องประสบและเสนอแนะวิธีการแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นในสถานประกอบการ

2. นิเทศการฝึกงานของนักศึกษา ณ สถานประกอบการอย่างน้อย 2 ครั้งต่อนักศึกษา 1 คน

3. แนะนำให้คำปรึกษา ทาหรือ ร่วมกับนักศึกษาฝึกงาน เพื่อให้การฝึกงานบรรลุผลตามเป้าหมายที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้กำหนดเอาไว้

4. พบปะ ร่วมปรึกษาทาหรือกับพี่เลี้ยง ผู้ควบคุมฝึกงานและผู้บริหารสถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมนักศึกษาออกฝึกงานในภายหลัง

5. ให้ความเชื่อถือต่อพี่เลี้ยงหรือผู้ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษา ให้มีโอกาสทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่เพื่อเป็นผลดีต่อการฝึกงานของนักศึกษา

6. สร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อคณะผู้บริหาร และผู้ร่วมงานในสถานประกอบการที่ไปนิเทศฝึกงาน

7. เสนอบันทึกร่างต่าง ๆ รวมถึงพิจารณาผลการฝึกงาน แบบบันทึกการฝึกงาน และการจัดทำรายงานการฝึกงานของนักศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อประเมินผลการออกฝึกงานของนักศึกษาตามวันและเวลาที่กำหนด

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานประกอบการ

1. ปฐมนิเทศแก่นักศึกษาฝึกงาน เพื่อให้รู้ถึงแนวทางการทำงาน ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายของสถานประกอบการ

2. ให้คำแนะนำต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การฝึกงานของนักศึกษา และเกี่ยวกับตัวของนักศึกษาฝึกงานในอนาคต

3. ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนักศึกษาฝึกงาน เป็นรายบุคคล

4. ตรวจสอบการทำคู่มือและแบบบันทึกการฝึกงานของนักศึกษาตามความเหมาะสม และให้คำรับรองการฝึกงาน หรือออกใบรับรองการฝึกงานของนักศึกษา

5. แต่งตั้งพนักงานที่ปรึกษา หรือพนักงานพี่เลี้ยง หรือผู้ควบคุมการฝึกงาน

คุณสมบัติหน้าที่ และความรับผิดชอบของพี่เลี้ยง หรือผู้ควบคุมการฝึกงาน

1. เป็นผู้ที่ความสนใจ และกระตือรือร้นในการที่จะช่วยถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักศึกษาฝึกงาน และประสบความสำเร็จในวิชาชีพมาแล้วพอสมควร

2. เป็นผู้ที่นักศึกษาฝึกงานจะถือเป็นแบบอย่างที่ดีได้

3. เป็นผู้ที่มีความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการทำงานกับนักศึกษาฝึกงาน และอาจารย์นิเทศจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

4. ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับนักศึกษาเป็นรายบุคคลเบื้องต้นก่อนที่จะเสนอให้ผู้บริหาร/สถานประกอบการพิจารณาและรับรอง

5. พิจารณารายงานการฝึกงานของนักศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการฝึกงาน

1. สำหรับการประเมินผลยึดเกณฑ์ผ่าน (S) หรือไม่ผ่าน (U) ให้ถือระดับคะแนนตั้งแต่ 60 คะแนน ขึ้นไปถือว่า “ผ่าน” ถ้าต่ำกว่า 60 คะแนน ถือว่า “ไม่ผ่าน”

2. ให้สาขาวิชาจัดทำผลสรุปคะแนนการประเมินส่งแผนกทะเบียนและวัดผลคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และสำเนาให้แผนกสหกิจศึกษาและฝึกงานคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ชุด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นงลักษณ์ คงมีสุข (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผู้แทนยาในการเลือกทำงานในบริษัทเภสัชภัณฑ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยจิตใจและปัจจัยบำรุงรักษาโดยรวมในระดับสำคัญมาก ในส่วนของปัจจัยจิตใจผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยอยู่ในระดับสำคัญมาก ได้แก่ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่งาน ตามลำดับ และในส่วนของปัจจัยบำรุงรักษาผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านตำแหน่งงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านความสัมพันธ์ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านค่าตอบแทน และด้านสภาพการทำงาน ตามลำดับ

นพอนันท์ เพียรมั่นคง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกอาชีพของนักศึกษาสาขาการจัดการการบิน สถาบันเทคโนโลยีการบิน สถาบันเทคโนโลยีการบิน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศวันออก วิทยาเขตบางพระ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกอาชีพ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาเป็นดับแรก รองลงมาคือ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ และสุดท้ายคือ ด้านลักษณะของงาน และนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด โดยเลือกหน่วยงานที่มีการเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นและยอมรับซึ่งกันและกันมากที่สุด นอกจากนี้ด้านความมั่นคงในการทำงาน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เลือกหน่วยงานที่ให้สวัสดิการที่เหมาะสมมากที่สุด รวมถึงเลือกหน่วยงานที่มีระเบียบข้อบังคับที่ชัดเจนในการเลื่อนตำแหน่ง และหน่วยงานให้การสนับสนุนการทำงาน เพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพในการทำงานมากที่สุด

ปริญญช ดีพรมกุล (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 78.6 อายุระหว่าง 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.1 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 37.2 มีรายได้ 4,000-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47 มีสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 51 ส่วนปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพ อยู่ในระดับมาก หลักสูตรที่เลือกฝึกมากที่สุด คือหลักสูตรเตรียมเข้าทำงาน เพราะรายได้ที่คาดหวังจากการเข้าฝึกอาชีพมีมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ระดับมาก

ประดิษฐ์พงศ์ โศธรธรรมเจริญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25 – 30 ปี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 2 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาท กำลังศึกษาอยู่ในโปรแกรมศึกษาระดับปริญญาโท ภาคสมทบ/พิเศษ ต้องการให้จัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาปกติ (เสาร์ - อาทิตย์) เลือกระเภทงานวิจัยที่เป็นสารนิพนธ์/งานวิจัยทั่วไปในการเรียนระดับปริญญาโท และมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดการเรียนรู้ปรับพื้นฐานก่อนเข้าเรียนปริญญาโทสาขาที่สนใจในการศึกษาต่อคือ การจัดการทั่วไป แรงจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทคือ ใช้เป็นวุฒิการศึกษาเพื่อปรับตำแหน่ง และผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ ในภาพรวมด้านสภาพแวดล้อม ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านค่าใช้จ่าย ตลอดจนหลักสูตร ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรัฐบาลมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน

รวีพัชร งามพัทวิชัย (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำงาน ตำแหน่งผู้ช่วยผู้สอบบัญชีกับบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 แห่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกทำงาน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านค่าตอบแทน ปัจจัยด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ปัจจัยด้านชื่อเสียงองค์กรและความสัมพันธ์กับบุคลากร และปัจจัยด้านโอกาสในการเรียนรู้แล้วพัฒนาและการเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน ในส่วนของประชากรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเลือกทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้สอบบัญชีมากกว่าเพศชาย สำหรับระดับผลการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้สอบบัญชีกับบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 แห่ง โดยระดับผลการศึกษาแปรผันไปทิศทางเดียวกันกับระดับการตัดสินใจ คือ ผู้ที่จบการศึกษาด้วยผลการศึกษาที่สูงกว่าจะมีการตัดสินใจในการเลือกเข้าทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้สอบบัญชีสูงกว่า

ศิริวรรณ ไตรสรลักษณ์ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของบัณฑิต กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรีมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านลักษณะงาน ตามลำดับผลการเปรียบเทียบโดยการทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 พบว่า นักศึกษาที่คณะ เกเรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง และอาชีพที่นักศึกษาเลือก โดยรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 พบว่า นักศึกษาที่คณะ เกเรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทธารัตน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2550) ได้ศึกษาความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพของ นักศึกษาวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-30 ปี นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 2-5 ปี และ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานของบริษัทเอกชน ลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นงานวิศวกรและคอมพิวเตอร์ นักศึกษามีความคาดหวังทางด้านอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา ด้านค่าตอบแทน หน้าที่การงาน สถานภาพ และการนำความรู้เพื่อนำไปประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก ส่วนความคาดหวังทางด้านเทคโนโลยี ด้านการพัฒนากระบวนการทำงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน สร้างสรรค์การทำงาน และการประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับการทำงาน อยู่ในระดับมาก แต่ความคาดหวังทางด้านการปรับปรุงสภาพแวดล้อม การทำงาน และความสามารถลดต้นทุนการผลิต อยู่ในระดับปานกลาง การทดสอบความสัมพันธ์ เพื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลต่อความคาดหวังทางด้านอาชีพ และด้านเทคโนโลยี ในภาพรวม ไม่ทำให้ความคาดหวังทางด้านอาชีพและด้านเทคโนโลยีมีความแตกต่างกัน

Bigoness (1988 อ้างถึงใน จีรนันท์ ไวยศรีแสง, 2552, น.53) ศึกษาถึง ความแตกต่างทางเพศ กับความพึงพอใจในคุณสมบัติของงาน โดยทำการสำรวจความพึงพอใจในคุณสมบัติของงานของผู้สมัคร ชายและหญิงที่เข้าร่วมโปรแกรม MBA ในประเทศอังกฤษ นักศึกษาจำนวน 428 คน เป็นหญิง 224 คน และเป็นชาย 204 คน ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสอบถามทัศนคติและลักษณะประชากร พบว่าผู้ตอบ แบบสอบถามชายให้ความสำคัญในการพิจารณาเรื่องเงินเดือนมากกว่าหญิง ในขณะที่ผู้ตอบ แบบสอบถามหญิงให้ความสำคัญต่อความก้าวหน้าในอาชีพมากกว่า ส่วนสภาพแวดล้อมของงานได้รับความสำคัญจากทั้งสองเพศเท่ากัน ทั้งสองเพศประเมินคุณสมบัติของงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของ งานว่ามีความสำคัญมากกว่าคุณสมบัติของงานที่เกี่ยวกับสภาพของงาน นอกจากนั้นเพศหญิงให้ ความสำคัญมากกว่าคุณสมบัติที่น่าสนใจของเพื่อนร่วมงานมากกว่าเพศชาย ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึง ภาพรวมของความเปลี่ยนแปลงที่มีต่อความพึงพอใจในคุณสมบัติของงานสตรีที่ต้องการทำงาน ด้านบริหารธุรกิจ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการบรรยายลักษณะของข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมาและนำมาใช้ในการหาข้อสรุปจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 334 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, เดือนกรกฎาคม 2559)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คำนวณได้จากสูตรการหาขนาดตัวอย่างกรณีทราบขนาดจำนวนประชากรจากหลักการคำนวณของ Yamane's ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.47)

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรในการศึกษา

e = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น เท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{334}{1+334(0.05)^2} \\ &= 183 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากการคำนวณจะได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 183 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมผู้วิจัยเพื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม 17 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 200 คน

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน การสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มอย่างง่าย โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นนักศึกษาแต่ละหลักสูตร คือ โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n_i = \left(\frac{N_i}{N} \right) n$$

เมื่อ N แทน จำนวนประชากรในการศึกษา = 334 คน

N_i แทน จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ

n แทน จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา = 200 คน

n_i แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

นักศึกษาสาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาสหกิจศึกษา		
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	30	18
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	20	12
อาหารและโภชนาการ	82	49
อุตสาหกรรมงานอาหาร	54	32
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์	44	26
นักศึกษาฝึกงาน		
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	19	12
อาหารและโภชนาการ	64	38
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์	21	13
รวม	334	200

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางในการสร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Check-List) เป็นคำถามปลายปิด มีจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 เพศ

ข้อ 2 สาขาวิชา

ข้อ 3 เกรดเฉลี่ยสะสม

ข้อ 4 ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ลักษณะของคำถามเป็นปลายปิดแบบสเกลการให้คะแนน (Rating Scale) มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 ด้านการรับรู้

ข้อ 2 ด้านการจูงใจ

ข้อ 3 ด้านทัศนคติ

ข้อ 4 ด้านเป้าหมาย

ข้อ 5 ด้านความเชื่อค่านิยม

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นแบบมาตราประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนของการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ตามเกณฑ์ของเบสท์ (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2553, น.75)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือมีระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยหรือมีระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่แน่ใจหรือมีระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วยหรือมีระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งหรือมีระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมทางเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อคำถาม โดยนำมาหาค่าด้วยวิธีหาค่า IOC (Index of item-Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00
2. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด นำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและจัดเก็บในเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2560 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 200 ตัวอย่าง และนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมด
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการทำการศึกษา ซึ่งได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

3. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเนื้อหา โดยการใช้วิธีการสรุปประเด็นและการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) โดยใช้

1) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

2) ค่าเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้สำหรับวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานในการศึกษาวิจัย โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานดังนี้

1) การวิเคราะห์สมมติฐานด้วย Independent Sample t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2) การวิเคราะห์สมมติฐานด้วย One-Way ANOVA : F-test เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนและวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลที่มีมากกว่า 2 ตัวแปรขึ้นไป โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในครั้งนี้ใช้โปรแกรม สำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (T-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแปรผัน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยทำการทดสอบเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 200 ตัวอย่าง ซึ่งการนำเสนอ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล

4.2 ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ความถี่และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 200)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	55	27.50
หญิง	145	72.50
รวม	200	100.00
สาขาวิชา		
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	30	15.00
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	12	6.00
อาหารและโภชนาการ	87	43.50
อุตสาหกรรมงานอาหาร	32	16.00
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์	39	19.50
รวม	200	100.00
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	11	5.50
2.00 – 2.99	117	58.50
3.00 – 4.00	72	36.00
รวม	200	100.00
ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ		
สหกิจศึกษา	137	68.50
ฝึกงาน	63	31.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 และ เพศชายจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50

สาขาวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาอยู่สาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

เกรดเฉลี่ยสะสม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.99 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.00 – 4.00 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และน้อยที่สุดคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประเภทสหกิจศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 และเป็นประเภทการฝึกงาน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลระดับการตัดสินใจเลือก สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านการรับรู้	4.05	0.678	มาก	1
ด้านการจูงใจ	4.05	0.698	มาก	2
ด้านทัศนคติ	3.52	0.674	มาก	4
ด้านเป้าหมาย	4.03	0.738	มาก	3
ด้านความเชื่อค่านิยม	3.89	0.753	มาก	5
รวม	3.91	0.550	มาก	

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ภาพรวมของการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.550) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ ด้านการรับรู้ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.678) รองลงมาคือ ด้านการจูงใจ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.698) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านทัศนคติ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.674)

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจเลือก
สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการรับรู้

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ ด้านการรับรู้	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. สถานประกอบการเป็นที่รู้จัก และมีภาพลักษณ์ที่ดี	67 (33.50)	105 (52.50)	17 (8.50)	7 (3.50)	4 (2.00)	4.12	0.854	มาก	2
2. มีชื่อเสียงในการประกอบธุรกิจ ในสาขาวิชาชีพนั้น และมีนโยบาย การทำงานที่ชัดเจน	59 (29.50)	103 (51.50)	25 (12.50)	12 (6.00)	1 (0.50)	4.04	0.841	มาก	3
3. มีความมั่นคงและความปลอดภัย ในการทำงาน	99 (49.50)	74 (37.00)	15 (7.50)	10 (5.00)	2 (1.00)	4.29	0.883	มาก	1
4. มีสภาพแวดล้อมการทำงานและ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี	71 (35.50)	69 (34.50)	36 (18.00)	18 (9.00)	6 (3.00)	3.91	1.078	มาก	5
5. มีลักษณะงานตรงกับวิชาชีพ ตนเอง และมีงานให้ฝึกปฏิบัติที่ หลากหลาย	76 (38.00)	57 (28.50)	43 (21.50)	22 (11.00)	2 (1.00)	3.92	1.060	มาก	4
รวม						4.05	0.678	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการรับรู้ พบว่า ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.678) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.883) เห็นด้วยรองลงมาคือ สถานประกอบการเป็นที่รู้จักและมีภาพลักษณ์ที่ดี ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.854) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ มีสภาพแวดล้อมการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 1.078)

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจเลือก
สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการจูงใจ

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ ด้านการจูงใจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. มีค่าตอบแทนให้ระหว่าง ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	79 (39.50)	74 (37.00)	30 (15.00)	12 (6.00)	5 (2.50)	4.05	1.006	มาก	3
2. มีสวัสดิการอื่นๆ เช่น ที่พัก อาหาร บริการรถรับ-ส่ง ประกัน อุบัติเหตุ ฯลฯ	80 (40.00)	90 (45.00)	24 (12.00)	3 (1.50)	3 (1.50)	4.21	0.822	มาก	1
3. การคมนาคมสะดวกสบายในการ เดินทางไปกลับสถานประกอบการ การศึกษา	79 (39.50)	73 (36.50)	28 (14.00)	14 (7.00)	6 (3.00)	4.03	1.044	มาก	4
4. สถานประกอบการอยู่ใกล้กับ แหล่งที่พักอาศัย	88 (44.00)	68 (34.00)	25 (12.50)	14 (7.00)	5 (2.50)	4.10	1.032	มาก	2
5. สถานประกอบการมีการ ประชาสัมพันธ์และเข้ามาคัดเลือก นักศึกษาด้วยตนเอง	66 (33.00)	81 (40.50)	26 (13.00)	17 (8.50)	10 (5.00)	3.88	1.114	มาก	5
รวม						4.05	0.698	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านการจูงใจ พบว่า ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.698) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุดอันดับหนึ่ง
คือ มีสวัสดิการอื่นๆ เช่น ที่พัก อาหาร บริการรถรับ-ส่ง ประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. =
0.822) เห็นด้วยรองลงมาคือ สถานประกอบการอยู่ใกล้กับแหล่งที่พักอาศัย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. =
1.032) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ สถานประกอบการมีการประชาสัมพันธ์และเข้ามาคัดเลือกนักศึกษา
ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.114)

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจเลือก
สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านทัศนคติ

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ ด้านทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. นักศึกษามีสถานประกอบการที่ สนใจไว้อยู่แล้ว	45 (22.50)	70 (35.00)	69 (34.50)	14 (7.00)	2 (1.00)	3.71	0.927	มาก	2
2. ได้รับคำแนะนำและการ สนับสนุนจากครอบครัวหรือญาติ พี่น้อง	29 (14.50)	82 (41.00)	49 (24.50)	31 (15.50)	9 (4.50)	3.46	1.060	ปาน กลาง	4
3. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ประสานงาน สหกิจศึกษาของสาขาวิชาฯ	40 (20.00)	74 (37.00)	34 (17.00)	21 (10.50)	31 (15.50)	3.36	1.333	ปาน กลาง	5
4. ได้รับคำแนะนำจาก ประสบการณ์ของรุ่นพี่	46 (23.00)	94 (47.00)	49 (24.50)	8 (4.00)	3 (1.50)	3.86	0.868	มาก	1
5. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เลือกไป ปฏิบัติงานตามเพื่อน	28 (14.00)	62 (31.00)	62 (31.00)	25 (12.50)	23 (11.50)	3.24	1.186	ปาน กลาง	6
6. ได้รับข้อมูลโดยดูจากฐานข้อมูล เก่าของแผนกสหกิจศึกษาและ ฝึกงาน	40 (20.00)	73 (36.50)	51 (25.50)	17 (8.50)	19 (9.50)	3.49	1.182	ปาน กลาง	3
รวม						3.52	0.673	มาก	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านทัศนคติ พบว่า ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.673) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงปานกลาง ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ เห็นด้วยมาก
ที่สุดอันดับหนึ่งคือ ได้รับคำแนะนำจากประสบการณ์ของรุ่นพี่ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.868) เห็นด้วย
รองลงมาคือ นักศึกษามีสถานประกอบการที่สนใจไว้อยู่แล้ว ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.927) และเห็นด้วย
น้อยที่สุดคือ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เลือกไปปฏิบัติงานตามเพื่อน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.186)

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจเลือก
สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านเป้าหมาย

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ ด้านเป้าหมาย	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. เพื่อได้รับประสบการณ์การทำงานจริงจากสถานประกอบการ	91 (45.50)	69 (34.50)	30 (15.00)	7 (3.50)	3 (1.50)	4.19	0.921	มาก	2
2. สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปประกอบอาชีพในอนาคต	72 (36.00)	68 (34.00)	34 (17.00)	18 (9.00)	8 (4.00)	3.89	1.115	มาก	5
3. มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถให้มากขึ้น	82 (41.00)	62 (31.00)	27 (13.50)	26 (13.00)	3 (1.50)	3.97	1.098	มาก	4
4. เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นและหลากหลายขึ้น	90 (45.00)	82 (41.00)	13 (6.50)	9 (4.50)	6 (3.00)	4.21	0.963	มาก	1
5. มีการวางเป้าหมายในชีวิตที่จะประกอบอาชีพที่ตนมีความถนัด	84 (42.00)	69 (34.50)	30 (15.00)	8 (4.00)	9 (4.50)	4.06	1.067	มาก	3
6. เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานที่ได้รับตำแหน่งและเงินเดือนที่เหมาะสมในอนาคต	83 (41.50)	48 (24.00)	43 (21.50)	15 (7.50)	11 (5.50)	3.89	1.191	มาก	6
รวม						4.03	0.738	มาก	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านเป้าหมาย พบว่า ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.738) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นและหลากหลายขึ้น ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.963) เห็นด้วยรองลงมาคือ เพื่อได้รับประสบการณ์การทำงานจริงจากสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.921) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานที่ได้รับตำแหน่งและเงินเดือนที่เหมาะสมในอนาคต ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 1.191)

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการตัดสินใจเลือก
สถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านความเชื่อค่านิยม

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ ด้านความเชื่อค่านิยม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการ ทำงาน	75 (37.50)	79 (39.50)	23 (11.50)	15 (7.50)	8 (4.00)	3.99	1.075	มาก	2
2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะ ทำให้ประสบความสำเร็จมีงานทำที่ มั่นคง	64 (32.00)	88 (44.00)	22 (11.00)	16 (8.00)	10 (5.00)	3.90	1.094	มาก	3
3. เห็นโอกาสหรือความก้าวหน้าที่จะ ได้งานทำหลังจบการศึกษา	74 (37.00)	79 (39.50)	28 (14.00)	11 (5.50)	8 (4.00)	4.00	1.047	มาก	1
4. ต้องการปฏิบัติงานใน สถานประกอบการที่ได้รับการ การยอมรับในสังคม	68 (34.00)	69 (34.50)	27 (13.50)	21 (10.50)	15 (7.50)	3.77	1.235	มาก	5
5. เพื่อต้องการเป็นคนเก่งในวิชาชีพ นั้น และได้รับการยอมรับในสังคม	67 (33.50)	72 (36.00)	25 (12.50)	25 (12.50)	11 (5.50)	3.80	1.192	มาก	4
รวม						3.89	0.753	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ด้านความเชื่อค่านิยม พบว่า ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามมี
ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.753) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับ
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุดอันดับหนึ่ง
คือ เห็นโอกาสหรือความก้าวหน้าที่จะได้งานทำหลังจบการศึกษา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.047) เห็นด้วย
รองลงมาคือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเปรียบเสมือนใบเบิกทางในการทำงาน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. =
1.075) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ต้องการปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ได้รับการยอมรับในสังคม
($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.235)

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ
ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี แตกต่างกัน

เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (P-Value)
ด้านการรับรู้	ชาย	4.07	0.65	0.21	0.837
	หญิง	4.05	0.69		
ด้านการจูงใจ	ชาย	4.11	0.63	0.67	0.506
	หญิง	4.03	0.72		
ด้านทัศนคติ	ชาย	3.41	0.71	-1.33	0.186
	หญิง	3.56	0.66		
ด้านเป้าหมาย	ชาย	4.08	0.78	0.55	0.585
	หญิง	4.01	0.72		
ด้านความเชื่อค่านิยม	ชาย	3.91	0.67	0.21	0.835
	หญิง	3.88	0.79		
โดยรวม	ชาย	3.92	0.51	0.10	0.925
	หญิง	3.91	0.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ
Independent Sample t-test พบว่า โดยรวม มีค่า P-Value โดยรวมเท่ากับ 0.925 แสดงว่า
นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สาขาวิชาที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	28.28	4	7.07	21.84	0.000*
	ภายในกลุ่ม	63.12	195	0.32		
	รวม	91.40	199			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	32.31	4	8.08	24.39	0.000*
	ภายในกลุ่ม	64.59	195	0.33		
	รวม	96.90	199			
ด้านทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	16.80	4	4.20	11.14	0.000*
	ภายในกลุ่ม	73.48	195	0.38		
	รวม	90.27	199			
ด้านเป้าหมาย	ระหว่างกลุ่ม	29.69	4	7.42	18.38	0.000*
	ภายในกลุ่ม	78.72	195	0.40		
	รวม	108.41	199			
ด้านความเชื่อค่านิยม	ระหว่างกลุ่ม	38.41	4	9.60	25.17	0.000*
	ภายในกลุ่ม	74.38	195	0.38		
	รวม	112.78	199			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	24.37	4	6.97	42.02	0.000*
	ภายในกลุ่ม	35.84	195	0.17		
	รวม	60.21	199			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา โดยใช้สถิติ
One Way ANOVA F-test พบว่า ค่า Sig โดยรวมเท่ากับ 0.000 แสดงว่า นักศึกษาที่สาขาวิชาแตกต่าง
กัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยจะพบว่า ด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย และด้านความเชื่อค่านิยม มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 แสดงว่า นักศึกษาที่สาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย และด้านความเชื่อค่านิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงผลในตารางที่ 4.10 – 4.15

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการรับรู้ จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	อาหารและโภชนาการ	อุตสาหกรรมงานอาหาร	เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	4.47	4.35	3.63	4.21	4.44
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4.47	-	0.13 (0.530)	0.84 (0.000*)	0.26 (0.073)	0.03 (0.827)
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	4.35	-	-	0.71 (0.000*)	0.13 (0.505)	-0.10 (0.623)
อาหารและโภชนาการ	3.63	-	-	-	-0.58 (0.000*)	-0.81 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	4.21	-	-	-	-	-0.23 (0.094)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์	4.44	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการรับรู้ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่า นักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ส่วน นักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการจูงใจ จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่น และการจัดการ สินค้า	อาหารและ โภชนาการ	อุตสาหกรรม งานอาหาร	เทคโนโลยีงาน ประดิษฐ์ สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	4.57	4.51	3.63	4.03	4.46
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4.57	-	0.07 (0.748)	0.94 (0.000*)	0.54 (0.000*)	0.12 (0.396)
ออกแบบแฟชั่นและ การจัดการสินค้า	4.51	-	-	0.87 (0.000*)	0.48 (0.018*)	0.05 (0.789)
อาหารและโภชนาการ	3.63	-	-	-	-0.40 (0.001*)	-0.82 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	4.03	-	-	-	-	-0.43 (0.002*)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์ สร้างสรรค์	4.46	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการจูงใจ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสุดท้ายนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านทัศนคติ จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่น และการจัดการ สินค้า	อาหารและ โภชนาการ	อุตสาหกรรม งานอาหาร	เทคโนโลยีงาน ประดิษฐ์ สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	3.78	3.44	3.20	3.71	3.87
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	3.78	-	0.34 (0.115)	0.58 (0.000*)	0.07 (0.647)	-0.09 (0.534)
ออกแบบแฟชั่นและ การจัดการสินค้า	3.44	-	-	0.23 (0.235)	-0.27 (0.209)	-0.43 (0.040*)
อาหารและโภชนาการ	3.20	-	-	-	-0.50 (0.000*)	-0.67 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	3.71	-	-	-	-	-0.16 (0.267)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์ สร้างสรรค์	3.87	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านทัศนคติ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาวิชาอาหารและโภชนาการมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่า นักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า และสุดท้ายนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหารมีระดับความคิดเห็นมากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านเป้าหมาย จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่น และการจัดการ สินค้า	อาหารและ โภชนาการ	อุตสาหกรรม งานอาหาร	เทคโนโลยีงาน ประดิษฐ์ สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	4.46	4.42	3.60	4.23	4.38
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4.46	-	0.03 (0.888)	0.86 (0.000*)	0.22 (0.168)	0.07 (0.640)
ออกแบบแฟชั่นและ การจัดการสินค้า	4.42	-	-	0.82 (0.000*)	0.19 (0.393)	0.04 (0.854)
อาหารและโภชนาการ	3.60	-	-	-	-0.63 (0.000*)	-0.78 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	4.23	-	-	-	-	-0.15 (0.323)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์ สร้างสรรค์	4.38	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านเป้าหมาย จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านความเชื่อค่านิยม จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	อาหารและโภชนาการ	อุตสาหกรรมงานอาหาร	เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	4.45	4.22	3.40	4.10	4.27
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4.45	-	0.23 (0.283)	1.04 (0.000*)	0.35 (0.025*)	0.18 (0.215)
ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า	4.22	-	-	0.81 (0.000*)	0.12 (0.585)	-0.05 (0.818)
อาหารและโภชนาการ	3.40	-	-	-	-0.70 (0.000*)	-0.86 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	4.10	-	-	-	-	-0.17 (0.259)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์	4.27	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านความเชื่อค่านิยม จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสุดท้ายส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหารมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา

LSD

สาขาวิชา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)				
		กลุ่ม J				
		สิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	ออกแบบแฟชั่น และการจัดการ สินค้า	อาหารและ โภชนาการ	อุตสาหกรรม งานอาหาร	เทคโนโลยีงาน ประดิษฐ์ สร้างสรรค์
กลุ่ม I	Mean	4.35	4.19	3.50	4.06	4.28
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4.35	-	0.16 (0.267)	0.85 (0.000*)	0.29 (0.005*)	0.06 (0.525)
ออกแบบแฟชั่นและ การจัดการสินค้า	4.19	-	-	0.69 (0.000*)	0.13 (0.363)	-0.10 (0.487)
อาหารและโภชนาการ	3.50	-	-	-	-0.56 (0.000*)	-0.79 (0.000*)
อุตสาหกรรมงานอาหาร	4.06	-	-	-	-	-0.23 (0.021*)
เทคโนโลยีงานประดิษฐ์ สร้างสรรค์	4.28	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหารมีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม แต่มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสุดท้ายนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร

เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรด
เฉลี่ยสะสม

การตัดสินใจเลือก สถานประกอบการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	8.25	2	4.13	9.78	0.000*
	ภายในกลุ่ม	83.15	197	0.42		
	รวม	91.40	199			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	5.22	2	2.61	5.60	0.004*
	ภายในกลุ่ม	91.68	197	0.47		
	รวม	96.90	199			
ด้านทัศนคติ	ระหว่างกลุ่ม	7.07	2	3.54	8.38	0.000*
	ภายในกลุ่ม	83.20	197	0.42		
	รวม	90.27	199			
ด้านเป้าหมาย	ระหว่างกลุ่ม	8.81	2	4.41	8.72	0.000*
	ภายในกลุ่ม	99.60	197	0.51		
	รวม	108.41	199			
ด้านความเชื่อค่านิยม	ระหว่างกลุ่ม	3.60	2	1.80	3.24	0.041*
	ภายในกลุ่ม	109.19	197	0.55		
	รวม	112.78	199			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.77	2	2.88	10.44	0.000*
	ภายในกลุ่ม	54.42	197	0.28		
	รวม	60.18	199			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการ
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม โดยใช้สถิติ One Way ANOVA F-test พบว่า ค่า Sig โดยรวมเท่ากับ 0.000 แสดงว่า นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ย
สะสมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยจะพบว่า ด้านการรับรู้ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ด้านการจูงใจมีค่า Sig เท่ากับ 0.004 และด้านความเชื่อค่านิยมมีค่า Sig เท่ากับ 0.041 แสดงว่า นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านทัศนคติ ด้านเป้าหมาย และด้านความเชื่อค่านิยม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงผลในตารางที่ 4.17 – 4.22

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการรับรู้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
ต่ำกว่า 2.00	3.53	-	-0.43 (0.038*)	-0.76 (0.000*)
2.00 – 2.99	3.96	-	-	-0.34 (0.001*)
3.00 – 4.00	4.29	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการรับรู้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการจูงใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
กลุ่ม I				
ต่ำกว่า 2.00	3.98	-	0.06 (0.797)	-0.28 (0.199)
2.00 – 2.99	3.93	-	-	-0.34 (0.001*)
3.00 – 4.00	4.27	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านการจูงใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านทัศนคติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
กลุ่ม I				
ต่ำกว่า 2.00	3.29	-	-0.10 (0.628)	-0.48 (0.024*)
2.00 – 2.99	3.39	-	-	-0.38 (0.000*)
3.00 – 4.00	3.77	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านทัศนคติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นปริญญาตรีเป้าหมาย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
Mean	3.29	3.99	4.22	
กลุ่ม I				
ต่ำกว่า 2.00	3.29	-	-0.70 (0.002*)	-0.93 (0.000*)
2.00 – 2.99	3.99	-	-	-0.23 (0.033*)
3.00 – 4.00	4.22	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาชั้นปริญญาตรีเป้าหมาย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านความเชื่อค่านิยม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
ต่ำกว่า 2.00	3.69	-	-0.11 (0.638)	-0.38 (0.121)
2.00 – 2.99	3.80	-	-	-0.26 (0.018*)
3.00 – 4.00	4.07	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาด้านความเชื่อค่านิยม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

LSD

เกรดเฉลี่ยสะสม		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
	Mean	3.55	3.81	4.12
กลุ่ม I				
ต่ำกว่า 2.00	3.55	-	-0.26 (0.123)	-0.57 (0.001*)
2.00 – 2.99	3.81	-	-	-0.31 (0.000*)
3.00 – 4.00	4.12	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา โดยรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 มีระดับความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99 และเกรดเฉลี่ยสมต่ำกว่า 2.00

ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสถิติการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ	เพศ	\bar{x}	S.D.	t	Sig. (P-Value)
ด้านการรับรู้	สหกิจศึกษา	4.19	0.54	3.80	0.000*
	ฝึกงาน	3.75	0.84		
ด้านการจูงใจ	สหกิจศึกษา	4.09	0.69	1.20	0.233
	ฝึกงาน	3.97	0.71		
ด้านทัศนคติ	สหกิจศึกษา	3.54	0.67	0.86	0.392
	ฝึกงาน	3.46	0.68		
ด้านเป้าหมาย	สหกิจศึกษา	4.26	0.52	5.88	0.000*
	ฝึกงาน	3.54	0.89		
ด้านความเชื่อค่านิยม	สหกิจศึกษา	3.98	0.61	2.07	0.041*
	ฝึกงาน	3.70	0.98		
โดยรวม	สหกิจศึกษา	4.01	0.44	3.46	0.001*
	ฝึกงาน	3.68	0.69		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test พบว่า ค่า P-Value โดยรวมเท่ากับ 0.001 แสดงว่า นักศึกษาประเภทสหกิจศึกษา และนักศึกษาประเภทฝึกงาน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

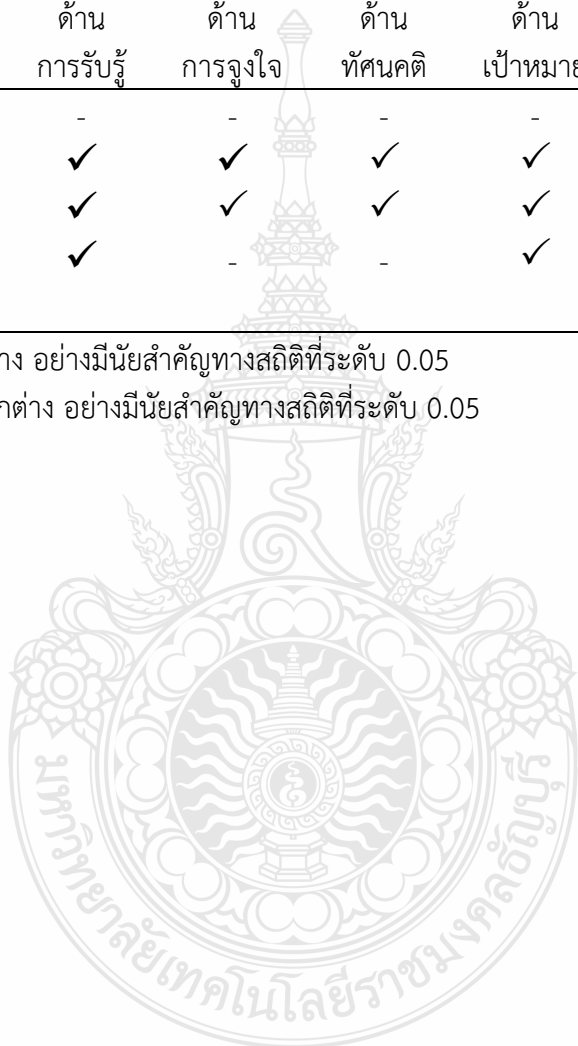
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยจะพบว่า ด้านการรับรู้ ด้านเป้าหมาย มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 และด้านความเชื่อค่านิยมมีค่า Sig เท่ากับ 0.041 แสดงว่า นักศึกษาประเภทสหกิจศึกษา และนักศึกษาประเภทฝึกงาน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในด้านการรับรู้ ด้านเป้าหมายและด้านความเชื่อค่านิยม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.3 สรุปผลการผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.24 สรุปผลการการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กับข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					ภาพรวม
	ด้าน การรับรู้	ด้าน การจูงใจ	ด้าน ทัศนคติ	ด้าน เป้าหมาย	ด้านความเชื่อ ค่านิยม	
1. เพศ	-	-	-	-	-	-
2. สาขาวิชา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. เกรดเฉลี่ยสะสม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ประเภทการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ	✓	-	-	✓	✓	✓

- ✓ คือ มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- คือ ไม่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 200 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test สำหรับเพศ และประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และใช้สถิติ One-Way ANOVA : F-test สำหรับสาขาวิชาและเกรดเฉลี่ยสะสม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย
- 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเป็นเพศหญิง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 3.00 นิยมเลือกการฝึกประสบการณ์วิชาชีพประเภท สหกิจศึกษา

5.1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ ด้านการจูงใจ ด้านเป้าหมาย ด้านความเชื่อค่านิยม และด้านทัศนคติ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านการรับรู้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่มีความมั่นคงและปลอดภัยในการทำงาน รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่เป็นที่รู้จัก และมีภาพลักษณ์ที่ดี

ด้านการจูงใจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่มีสวัสดิการ เช่น ที่พัก อาหาร บริการรถรับส่ง ประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่อยู่ใกล้กับแหล่งที่พักอาศัย

ด้านเป้าหมาย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่สามารถให้ตนเองเกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นหลากหลายขึ้น รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่ได้รับประสบการณ์การทำงานจริงในระหว่างที่ปฏิบัติงาน

ด้านความเชื่อค่านิยม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการที่เห็นโอกาสหรือความก้าวหน้าที่จะได้งานทำหลังจบการศึกษา รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการจากความเชื่อที่ว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการทำงาน

ด้านทัศนคติ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการเมื่อได้รับคำแนะนำจากประสบการณ์ของรุ่นพี่ รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการจากที่ตนเองสนใจไว้อยู่แล้ว

5.1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่สาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยรวม แตกต่างกัน

นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยรวม แตกต่างกัน

นักศึกษาประเภทสหกิจศึกษา และนักศึกษาประเภทฝึกงาน มีความคิดเห็นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยรวม แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 การศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.ธัญบุรีส่วนใหญ่มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 รูปแบบ โดยรูปแบบสหกิจศึกษาเป็นนักศึกษา 4 ปี ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จำนวน 5 สาขาวิชา คือสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอุตสาหกรรมงานอาหาร และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ส่วนรูปแบบการฝึกงานเป็นนักศึกษาเทียบโอน ไม่มีการกำหนดเกรดเฉลี่ยขั้นต่ำ จำนวน 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ส่วนใหญ่แล้วสถานประกอบการที่เป็นสายวิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่นักศึกษาสามารถเลือกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นห้องเสื้อ สตูดิโอ ร้านดอกไม้ โรงแรม ภัตตาคารร้านอาหาร โรงพยาบาล สถาบันของหน่วยงานราชการ และบริษัทเอกชน

การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ด้านการรับรู้ 2) ด้านการจูงใจ 3) ด้านเป้าหมาย 4) ด้านความเชื่อ ค่านิยม และ 5) ด้านทัศนคติ จะเห็นได้ว่านักศึกษาให้ความสำคัญในด้านการรับรู้ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ซึ่งข้อมูลและองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง นักศึกษาต้องศึกษาหาข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการดูจากความมั่นคงของสถานประกอบการและความปลอดภัยในการทำงาน หรือการได้รับคำแนะนำจากประสบการณ์ของรุ่นพี่ที่เคยปฏิบัติงานมาก่อนแล้ว หรือการจูงใจในเรื่องของสวัสดิการอื่น ๆ เพิ่มเข้ามา เช่น ที่พัก อาหาร

บริการรถรับ-ส่ง ประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ ทางเลือกเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ แต่ทั้งนี้ในการตัดสินใจของนักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป อาจขึ้นอยู่กับพื้นฐานส่วนบุคคลของนักศึกษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Frenc (1964 อ้างถึงใน ทิพย์สุคนธ์ จงรักษ์, 2556, น.35) กล่าวว่า บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการทำงานได้ถ้าสภาพของงานดี ซึ่งหมายถึงการมีตำแหน่งที่ดี มีรายได้สวัสดิการเพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพทางสังคมสูงและทำให้บุคคลสามารถปรับบุคลิกของตนให้เข้ากับสภาพสังคม นอกจากนี้นักศึกษายังมีการสำรวจความต้องการของตนเอง มีการวางแผนก่อนจบการศึกษา โดยมีการวางแผนเป้าหมายเพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นและหลากหลายขึ้นจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และยังมีความเชื่อค่านิยมที่ว่าจะได้รับโอกาสหรือความก้าวหน้าหลังจบการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธารัตน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2550) ที่ได้ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังทางด้านอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา ด้านค่าตอบแทน หน้าที่การงาน สถานภาพและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจส่วนตัวในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับณรงค์ จงใจอนุรักษ์ (2550) ที่ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกงานของกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นในด้านโอกาสก้าวหน้าในงานมากที่สุด และรองลงมาคือदानคางและผลประโยชน์ตอบแทน แต่มีระดับความคิดเห็นในด้านชื่อเสียงองค์กรน้อยที่สุด

5.2.2 เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากข้อมูลส่วนบุคคล เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเหมือนกัน ในด้านสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีรายวิชาสหกิจศึกษาและรายวิชาฝึกงาน เพื่อไปเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานจริงโดยมีสถานประกอบการเป็นเสมือนห้องเรียน ซึ่งนักศึกษามีสาขาวิชาชีพที่ไม่เหมือนกัน สถานประกอบการที่เลือกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพจึงมีหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของนักศึกษา และนักศึกษาแต่ละคนมีมุมมองทางความคิดที่แตกต่างกันออกไปอยู่ที่ว่าจะให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านไหนเป็นสำคัญ จึงทำให้เกิดการรับรู้ ทักษะคติ เป้าหมายในชีวิต แรงจูงใจ หรือความเชื่อที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของผองพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531 อ้างถึงใน ทศนา ทองภักดี และคณะ, 2551, น.18) ได้กล่าวไว้ว่า

การเลือกสถานประกอบการเป็นเรื่องของการตัดสินใจที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตเพราะมีผลสะท้อนถึงความสุขของตนเองครอบครัว สวนรวม และเกี่ยวข้องกับความเจริญของประเทศชาติ การเลือกสถานประกอบการไม่ได้เป็นเรื่องที่ตัดสินใจง่าย ๆ แต่ต้องศึกษา และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ทิพย์วัลย์ สีจันทร์ (2551, น.110) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกทางเลือกเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องมีทางเลือกหลาย ๆ ทางเลือกเกิดขึ้นก่อน แล้วนำมาเปรียบเทียบกันจนได้ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด อีกทั้งนักศึกษาบางรายตัดสินใจเลือกสถานประกอบการเพราะมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน มีการวางแผนเลือกอาชีพหลังจบการศึกษาไว้แล้ว จึงนำมาเป็นแนวทางให้นักศึกษาพิจารณาเลือกฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสถานประกอบการที่ตรงกับความถนัดของตนเองและงานนั้นต้องมีความมั่นคง นอกจากนี้นักศึกษาอาจใช้การตัดสินใจเลือกจากทัศนคติของตนเอง หรือความเชื่อค่านิยมต่าง ๆ ที่มาจากความรู้สึกของตนเองร่วมด้วยก็ได้ และการตัดสินใจเหล่านี้เปรียบเสมือนใบเบิกทางของนักศึกษาที่จะก้าวสู่การได้งานต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoppock (1976 อ้างถึงใน รักษ์ทร ทศนโชติเดชา, 2553, น.7) ได้ให้แนวคิดของการพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพไว้ว่า คนจะเลือกอาชีพและสถานประกอบการเพื่อตอบสนองความต้องการสูงสุดของตนเอง แต่โดยที่บางคนสามารถระบุความต้องการได้ชัดเจนแต่บางคนก็ไม่แน่ใจจึงมักเลือกอาชีพและสถานประกอบการที่ตนคิดว่าพึงพอใจ การเลือกอาชีพจึงเริ่มจากจุดที่บุคคลตระหนักกว่าอาชีพใดสามารถสร้างความพอใจและตอบสนองความต้องการของตนได้ ข้อมูลที่สำคัญสำหรับการเลือกอาชีพคือ ความต้องการส่วนตัวและลักษณะของสถานประกอบการนั้น ตลอดจนความสามารถและความรู้ในอาชีพ แต่สิ่งที่พึงตระหนักคือ ความเปลี่ยนแปลงสายอาชีพอาจเกิดขึ้นได้เสมอหากการเปลี่ยนแปลงนั้นนำมาซึ่งความก้าวหน้าได้มากกว่าเดิม และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2552, น.22) กล่าวว่าข้อมูลทางด้านอาชีพที่มีส่วนสำคัญในการนำมาพิจารณาและตัดสินใจในการเลือกอาชีพนั้น ประกอบด้วยลักษณะของงาน ความก้าวหน้าของงาน แนวนิยมและความต้องการของตลาดแรงงาน บุคลิกภาพและความมั่นคงของงาน

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ผลการศึกษาวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) นักศึกษามีมุมมองการตัดสินใจการเลือกสถานประกอบการโดยพิจารณาจากข้อมูลหลาย ๆ ด้าน จึงเห็นว่าหากมีการจัดอบรมโดยเชิญวิทยากรจากสถานประกอบการมาให้ความรู้และคำแนะนำแก่นักศึกษาในหัวข้อเรื่อง การเลือกสถานประกอบการ นักศึกษาจะมีแนวทางสำหรับการตัดสินใจที่เพิ่มมากขึ้น

2) ด้วยแต่ละสาขาวิชาชีพของนักศึกษาที่ไม่เหมือนกัน ทางสาขาควรจัดให้มีการเชิญสถานประกอบการเข้ามานำเสนอรายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามกับสถานประกอบการโดยตรง จะทำให้นักศึกษามีทางเลือกในการตัดสินใจที่มากขึ้น ทั้งนี้หากนักศึกษามีความสนใจอาจให้เข้าสัมภาษณ์กับสถานประกอบการได้เลย

3) ควรเชิญตัวแทนศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไปแล้วกลับมาเล่าประสบการณ์จากการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพของแต่ละสถานประกอบการ พร้อมทั้งให้คำแนะนำกับนักศึกษารุ่นน้อง ซึ่งอาจมีการพูดคุยซักถามในฐานะรุ่นพี่-รุ่นน้อง เพื่อให้มีข้อมูลทางการเลือกสถานประกอบการที่มากขึ้น

4) นักศึกษามีการรับรู้ การสนใจและทัศนคติ ที่แตกต่างกันออกไป จึงเห็นว่าหากมีการจัดแนะแนวเพื่อให้นักศึกษาได้สำรวจถึงถึงความต้องการของตนเอง จะช่วยให้นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ เป้าหมายการวางแผนชีวิตของตนเองไปในทิศทางไหน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่ชัดเจนขึ้น

5) ควรนำผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปพิจารณาประกอบการกำหนดแนวทาง การวางแผนดำเนินงานในการหาสถานประกอบการไว้เป็นฐานข้อมูลของงานสหกิจศึกษาและฝึกงาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาและสถานประกอบการอย่างสูงสุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสถานประกอบการที่ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสถานประกอบการให้กับนักศึกษารุ่นต่อไปพิจารณาเลือกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

2) ควรเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กับหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ กระบวนการเลือกสถานประกอบการ ให้นักศึกษามีการตัดสินใจได้เร็วขึ้น และพอใจกับสถานประกอบการที่เลือกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3) ควรทำการออกแบบ Platform ในการเลือกสถานประกอบการต่าง ๆ ให้นักศึกษาเลือกสถานประกอบการได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกอร เวทการ. 2556. การศึกษากระบวนการเข้าสู่กลุ่มอาชีพเสริมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลลาดชะโด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สหกิจศึกษาและฝึกงาน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2559. ข้อมูลสำหรับนักศึกษาฝึกงาน ประจำปีการศึกษา 2559. สืบค้นวันที่ 20 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก: <https://www.het.rmutt.ac.th>
- จิรนนท์ ไวยศรีแสง. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. 2550. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชูเกียรติ ผุดพรมราช. 2550. สถิติวิเคราะห์การตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในเขตกรุงเทพมหานคร. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ณรงค์ จองใจนุรักษ์. 2550. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกงานของคนหางานที่ใช้บริการสำนักงานจัดหางานของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนนท์. 2551. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทิพย์วัลย์ สีจันทร์. 2551. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพย์สุนันท์ จงรักษ์. 2556. อิทธิพลของคุณลักษณะงาน ที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร ความพึงพอใจในงาน และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทัศนาก ทอภักดี, อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. 2551. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ค่านิยมในอาชีพกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2553. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นงลักษณ์ คงมีสุข. 2553. **ปัจจัยที่มีผลต่อผู้แทนยาในการเลือกทำงานในบริษัทเภสัชภัณฑ์.**
การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพอนันต์ เพียรมั่นคง. 2559. **ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกอาชีพของนักศึกษา สาขาการจัดการการบิน**
สถาบันเทคโนโลยีการบิน สถาบันเทคโนโลยีการบิน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
วิทยาเขตบางพระ. ใน การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ และนานาชาติ ครั้งที่ 7,
มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.
- นภดล รมโพธิ์. 2554. เทคนิคในการวิเคราะห์การตัดสินใจทางธุรกิจ. **วารสารบริหารธุรกิจ. 34(132),**
10-13.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2552. **เทคนิคการวางแผนอาชีพและบริการสนเทศ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- นิตารัตน์ จิรรุ่งแสงสถิต. 2556. **ทัศนคติ และสวนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ**
จองที่พักบนอินเทอร์เน็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประดิษฐ์พงศ์ ไตรธรรมเจริญ. 2555. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ**
ระหว่าง มหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปรียานุช ดีพรมกุล. 2556. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าฝึกอาชีพกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน.**
การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม.
- มานิต รัตนสุวรรณ และ สมฤดี ศรีจรรยา. 2554. **ยุทธศาสตร์การตลาด.** กรุงเทพฯ: สุขุมการพิมพ์
- รภัทกร ทัศนโชติเดชา. 2553. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาระดับ**
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี. หลักสูตรพัฒนาแรงงาน
และสวัสดิการมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รวีพัชร งามพัทธวิชย์. 2559. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้สอบบัญชี**
กับบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ 4 แห่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี.
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลฎาภา พูลเกษม. 2550. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับ**
ธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขารังสิต. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร.
- วิเชียร วิทยอดม. 2554. **การจัดการสมัยใหม่ Modern Management.** กรุงเทพฯ:
บริษัท ธนัชการพิมพ์ จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวรรณ ไตรสรลักษณ์. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของบัณฑิต
กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2552. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด
สุทธารัตน์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2550. ความคาดหวังในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา
วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สารนิพนธ์ปริญญาพัฒนาแรงงาน
และสวัสดิการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักสทกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2558. คู่มือสทกิจศึกษา (2557-2558).
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ข้อมูลจำนวน
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. สืบค้นวันที่ 15 กรกฎาคม 2559 เข้าถึงได้จาก:
<http://www.oreg.rmutt.ac.th>
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2550. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อใช้ประกอบโครงการงานวิจัย (R2R) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการติดต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในการกระบวนการทำงานและการปรับปรุงพัฒนา
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

1. ชาย
 2. หญิง

2. สาขาวิชา

1. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
 2. ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า
 3. อาหารและโภชนาการ
 4. อุตสาหกรรมงานอาหาร
 5. เทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์

3. เกรดเฉลี่ยสะสม

1. ต่ำกว่า 2.00
 2. 2.00 – 2.99
 3. 3.00 – 4.00

4. ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1. สหกิจศึกษา
 2. ฝึกงาน

ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการรับรู้					
1. สถานประกอบการเป็นที่รู้จัก และมีภาพลักษณ์ที่ดี					
2. มีชื่อเสียงในการประกอบธุรกิจในสาขาวิชาชีพนั้น และมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน					
3. มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน					
4. มีสภาพแวดล้อมการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี					
5. มีลักษณะงานตรงกับวิชาชีพตนเอง และมีงานให้ฝึกปฏิบัติที่หลากหลาย					
ด้านการจูงใจ					
1. มีค่าตอบแทนให้ระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
2. มีสวัสดิการอื่นๆ เช่น ที่พัก อาหาร บริการรถรับ-ส่ง ประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ					
3. การคมนาคมสะดวกสบายในการเดินทางไป-กลับสถานประกอบการ					
4. สถานประกอบการอยู่ใกล้กับแหล่งที่พักอาศัย					
5. สถานประกอบการมีการประชาสัมพันธ์และเข้ามาคัดเลือกนักศึกษาด้วยตนเอง					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านทัศนคติ					
1. นักศึกษามีสถานประกอบการที่สนใจไว้อยู่แล้ว					
2. ได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนจากครอบครัวหรือญาติพี่น้อง					
3. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ประสานงานสหกิจศึกษาของสาขาวิชา					
4. ได้รับคำแนะนำจากประสบการณ์ของรุ่นพี่					
5. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เลือกไปปฏิบัติงานตามเพื่อน					
6. ได้รับข้อมูลโดยดูจากฐานข้อมูลเก่าของแผนกสหกิจศึกษาและฝึกงาน					
ด้านเป้าหมาย					
1. เพื่อได้รับประสบการณ์การทำงานจริงจากสถานประกอบการ					
2. สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปประกอบอาชีพในอนาคต					
3. มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถให้มากขึ้น					
4. เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นและหลากหลายขึ้น					
5. มีการวางแผนเป้าหมายในชีวิตที่จะประกอบอาชีพที่ตนมีความถนัด					
6. เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานให้ได้รับตำแหน่งและเงินเดือนที่เหมาะสมในอนาคต					
ด้านความเชื่อค่านิยม					
1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการทำงาน					
2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะทำให้ประสบความสำเร็จ มีงานทำที่มั่นคง					
3. เห็นโอกาสหรือความก้าวหน้าที่จะได้งานทำหลังจบการศึกษา					
4. ต้องการปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ได้รับการยอมรับในสังคม					
5. เพื่อต้องการเป็นคนเก่งในวิชาชีพนั้น และได้รับการยอมรับในสังคม					

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน

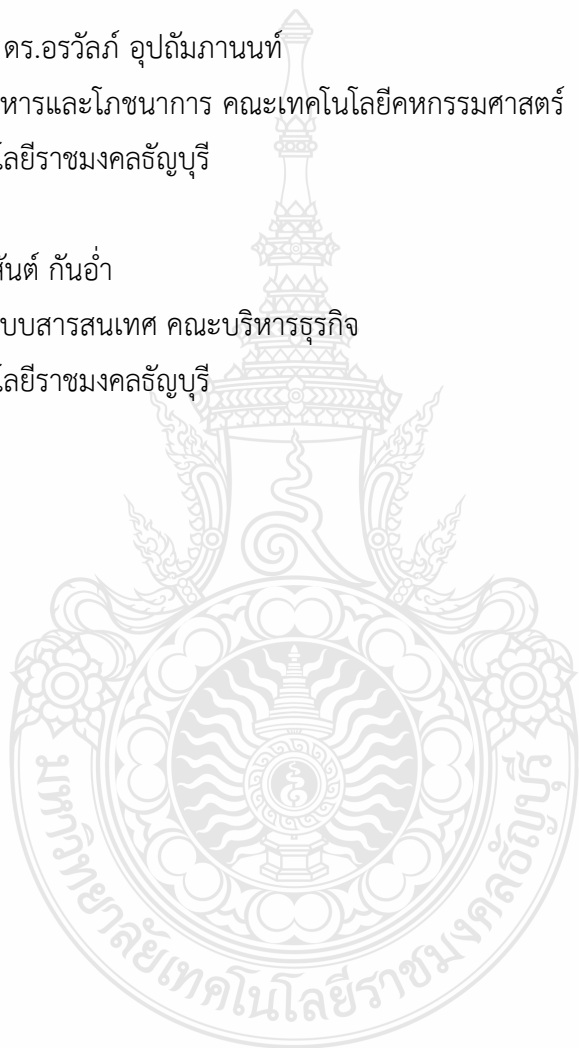
ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อยทิพย์ ผู้พัฒน์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวัลภ์ อุปถัมภ์านนท์
อาจารย์สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. รองศาสตราจารย์วสันต์ กั้นอ่ำ
อาจารย์สาขาวิชาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อใช้ประกอบโครงการงานวิจัย (R2R) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

ข้อความถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล						
1. เพศ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. สาขาวิชา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. เกรดเฉลี่ยสะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. ประเภทการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

แบบสอบถามข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการรับรู้						
1. สถานประกอบการเป็นที่รู้จัก และมีภาพลักษณ์ที่ดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. มีชื่อเสียงในการประกอบธุรกิจในสาขาวิชาชีพนั้น และมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. มีสภาพแวดล้อมการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. ลักษณะงานที่จะไปฝึกปฏิบัติตรงกับวิชาชีพ และมีให้เลือกหลากหลาย	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านการจูงใจ						
1. มีค่าตอบแทนให้ระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. มีสวัสดิการอื่น เช่น ที่พัก อาหารฟรี บริการรถรับ-ส่ง ประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. การคมนาคมสะดวกสบายในการเดินทางไป-กลับ สถานประกอบการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. สถานประกอบการอยู่ใกล้กับแหล่งที่พักอาศัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. สถานประกอบการมีการประชาสัมพันธ์และเข้ามาคัดเลือกนักศึกษาด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านทัศนคติ						
1. นักศึกษามีสถานประกอบการที่สนใจไว้อยู่แล้ว และทำการสืบค้นข้อมูลจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2. อิทธิพลจากครอบครัวหรือญาติพี่น้อง แนะนำ และสนับสนุน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. ได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่หรืออาจารย์ แนะนำ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เลือกไปปฏิบัติงานตามเพื่อน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. ได้รับข้อมูลโดยดูจากฐานข้อมูลเก่าของแผนกสหกิจศึกษาและฝึกงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

แบบสอบถามข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเป้าหมาย						
1. เพื่อได้รับประสบการณ์การทำงานจริงจากสถานประกอบการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปประกอบอาชีพในอนาคต	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถให้มากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. เพื่อให้เกิดมุมมองทางความคิดที่กว้างขึ้นและหลากหลายขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. มีการวางเป้าหมายในชีวิตที่จะประกอบอาชีพที่ตนมีความถนัด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานให้ได้รับตำแหน่งและเงินเดือนที่เหมาะสมในอนาคต	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านความเชื่อค่านิยม						
1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะทำให้ประสบความสำเร็จมีงานทำที่มั่นคง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3. เห็นโอกาสหรือความก้าวหน้าที่จะได้งานทำในอนาคต หลังจบการศึกษา	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4. ต้องการปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่ได้รับการยอมรับในสังคม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. เพื่อต้องการเป็นคนเก่งในวิชาชีพนั้น และได้รับการยอมรับในสังคม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

การทดสอบความเชื่อมั่น Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.881	.887	27

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ1.1	110.50	73.362	.347	.	.879
ข้อ1.2	110.43	71.013	.590	.	.874
ข้อ1.3	110.10	71.610	.499	.	.876
ข้อ1.4	110.27	72.340	.363	.	.879
ข้อ1.5	110.30	71.114	.540	.	.875
ข้อ2.1	110.70	67.252	.559	.	.874
ข้อ2.2	110.63	69.826	.528	.	.874
ข้อ2.3	110.60	67.283	.609	.	.872
ข้อ2.4	110.57	67.909	.713	.	.869
ข้อ2.5	110.60	69.352	.599	.	.873
ข้อ3.1	110.67	72.920	.249	.	.882
ข้อ3.2	110.73	71.857	.310	.	.881
ข้อ3.3	110.63	71.895	.382	.	.878
ข้อ3.4	110.93	71.651	.402	.	.878
ข้อ3.5	111.33	72.092	.245	.	.884
ข้อ3.6	111.13	68.671	.482	.	.876
ข้อ4.1	110.10	71.817	.549	.	.875
ข้อ4.2	110.10	73.059	.396	.	.878
ข้อ4.3	110.17	73.868	.288	.	.880
ข้อ4.4	110.13	72.464	.460	.	.877
ข้อ4.5	110.33	72.437	.403	.	.878
ข้อ4.6	110.23	74.254	.240	.	.881
ข้อ5.1	110.27	73.444	.291	.	.880
ข้อ5.2	110.33	71.195	.615	.	.874
ข้อ5.3	110.40	72.593	.354	.	.879
ข้อ5.4	110.43	71.220	.452	.	.876
ข้อ5.5	110.43	70.530	.518	.	.875

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล : ศิริพร เจริญศรีวิริยะกุล

ตำแหน่งบริหาร/วิชาการ ในปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ระดับปฏิบัติการ)

สังกัด : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทรศัพท์ : 02-549-3162

โทรสาร : 02-577-2358

E - mail : siriporn_c@rmutt.ac.th

ประวัติการศึกษา :

พ.ศ. 2553 ปริญญาตรี บธ.บ. สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2554 - 2557 ตำแหน่ง ลูกจ้างชั่วคราว คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

